

Voor Nederlandstalige mensen in Oman

RASKRABBEL

Hoe is het om piloot te zijn?

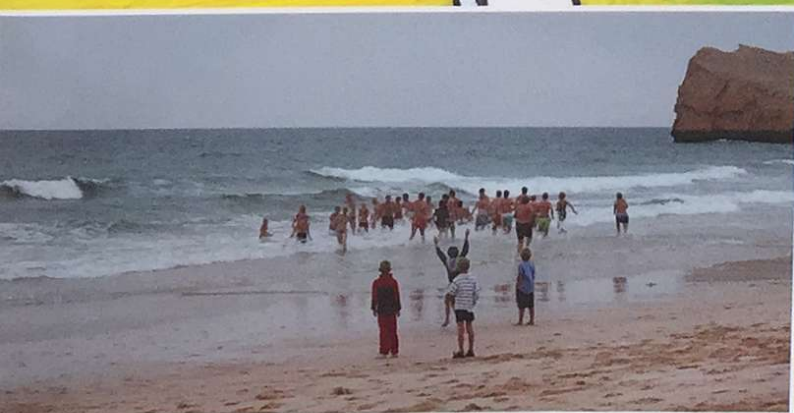
Het Omannetje over koffie en suikerriet.

Koffieshops in Muscat.

BVN tv opnames in Muscat.

Nieuwjaarsduik 2007, de foto's.

Tweede Krabbel

Colofon

De Raskrabbel is een tijdschrift voor **alle Nederlandstaligen in Oman** en verschijnt vier maal per jaar.

Vaste medewerkers redactie:
Miranda Dalessi, Annette Bol, Sandra Kapoh, Iwan de Lugt, Marie-Bernadette Koper en Anne Marie de Jong

Illustraties:
van de auteur tenzij anders vermeld

Correcties:
Aukje Greasby
Martijn Dalessi

Financieel beheer en advertenties:
Wim Moelker
tel: 99265480

Samenstelling:
Miranda Dalessi
tel: 99327987

Pagina opmaak:
Annette Bol

Druk:
Modern Color Printers L.L.C.

Distributie & Abonnementen:
Abonnement kosteloos en aan te vragen via het correspondentie-adres:
Marie-Bernadette Koper
P.O. Box 81,
Muscat 113. tel: 24677830
of e-mail: dalessi@omantel.net.om

Website: www.raskrabbel.nl

Sponsors:
zie adverteerders-index.

Uitgave mede mogelijk gemaakt door:

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

a division of Ras al Hamra
Recreation Centre

Een gelukkig 2007 gewenst allemaal! We hebben elkaar al ijverig de hand kunnen schudden op de nieuwjaarsduik. In Scheveningen was hij afgelast vanwege een gevaarlijke onderstroom, maar hier ging hij ondanks het barre weer gewoon door! Op de binnenpagina kun je de foto's bewonderen.

Ik had gedacht dat ik deze inleiding vanuit mijn kraambed kon schrijven, maar nee. Deze baby lijkt zich aan zijn eigen deadline te houden. Dat komt goed uit, dan kan deze Raskrabbel op tijd verschijnen. Annet heeft deze Ras weer geweldig gelay-out! Ook alle schrijvers van deze keer hebben hun best weer gedaan, ondanks de drukte van de kerstvakantie. Helaas moeten we de stukken van Iwan een keer missen, hij is in Nederland druk geweest om zijn proefschrift te verdedigen. Het ging geweldig en nu mag hij zichzelf dokter noemen, van harte Iwan!

Onze vaste schrijvers zijn op pad gegaan. Anne Marie en Sandra hebben geen angst om contact te leggen met de plaatselijke bevolking. Beginnend met een koffie-onderzoek, uitkomend op de meest romantische plekken in Muscat. Aziz en Jaap Croese zijn ook met hen in gesprek geweest, maar niet over koffie. Het Omannetje daarentegen heeft er wel weer wat over te vertellen, hij ondervindt wat koffieproblemen.

Deze en nog veel meer stukken en vele foto's volgen op de volgende pagina's. Ik zal verder niets meer doorverklappen (zie pagina 17).

En, zoals jullie inmiddels wel weten: heb je een idee waarvan je denkt dat het leuk zou zijn voor andere Nederlanders in Oman om te lezen, twijfel niet en stuur het voor de deadline naar onderstaand e-mail adres.

Miranda Dalessi, hoofdredactrice

Dalessi@Omantel.net.om
mirandadalessi@hotmail.com
tel: 99327987

Iwan de Lugt,
correspondent

Annette Bol,
lay-out

AnneMarie de
Jong,
correspondent

Sandra Kapoh,
correspondent

Aukje
Greasby,
proeflezer

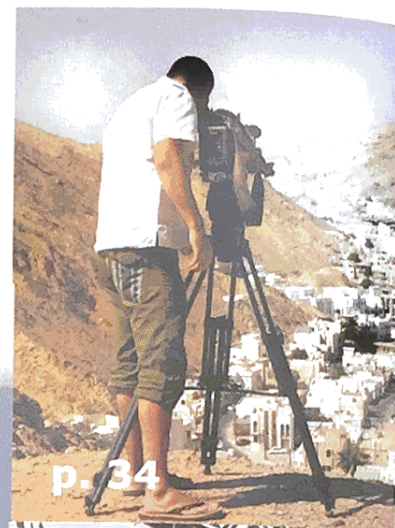

Marie
Bernadette,
distributie

**Deadline februari nummer:
1 april 2007**

raskrabbel

Jaargang 22, februari 2007 - nummer 2

- 1** Rasbabbeltje
- 2** Inhoud
- 3** Dit & dat
- 4** Koffieleuteren, onderzoek onder koffiedrinkers
- 6** Ambassadenieuws
- 7** Colours of life in Sohar
- 8** Just Kidding, Nederlandse winkel in Dubai
- 9** Jara's WWWeetjes
- 10** De glazen bol, geld verdienen met beleggen
- 11** Kinderfeestaankondiging
- 12** De Muzikale top 5 van Sander
- 13** Van Dale Jaarboek 2007 puzzel
- 14** Van Oman naar Sakhalin
- 17** Verwarringen
- 18** Aziz, gesprek met een Omaanse taxichauffeur

- 19** Aankondiging vrijmarkt
- 20** Foto's van de nieuwjaarsduik 2007
- 22** Holland Comite nieuws
- 24** Verhaal van een piloot
- 27** Boeken top 5
- 28** Het Omannetje
- 30** Kinderpagina's
- 32** Zwemvierdaagse 2006
- 33** Aankondiging Oranjebal
- 34** BVN tv in Oman
- 37** Aankondiging Family Desert Rally
- 38** Sinterklaasfoto's
- 39** Portret van een fotograaf, interview met Jaap Croese
- 40** Oplossingen puzzels

Vaste info

Hollandse brievenbus:

Pascale Coymans
tel. 24675416
Fernanda
Buitenkamp
tel. 24597192
Margot Sickler
tel. 24677519

NB: vanaf januari zijn de portokosten van Nederlandse postzegels verhoogd naar 44 eurocent!

'De Karavaan':

Voor alle Nederlandse en/of Nederlandstalige peuters van twee tot drie jaar.
Liesbeth de Leeuw
tel: 24675321 of 92737901

Mother & baby support group:

Elvira Drenth:

24678321/ 9556485
hdrenth@omantel.net.om

Eli Busby:

24678318/ 99592431
eabusby@omantel.net.om

Miranda Dalessi:

24567549/ 99327987
dalessi@omantel.net.om

Kijk ook eens op onze site: www.raskrabbel.nl

en bezoek het gastenboek op deze site

Geboren

Niels Cornelis Nicolaas van der Sterren, zoon van Hilde en Roel, broertje van Fleur en Sofie, geboren op 30 november 2006.

Per begin februari 2007 is het praktijkadres van tandarts Peye Vlot (met mondhygiënist Patricia Hodge) gewijzigd.

Voorheen: Medident Clinic.

Vanaf begin februari: EURO/ARAB CLINIC.

Lokatie: plm . 400mtr. (aan de rechterkant) vanaf de British Counsel (in Madinat Qaboos) richting Starbucks coffee shop.

Telefoon (GSM): 99476758

De Raskrabbel is een tijdschrift door en voor Nederlandssprekenden in Oman, dus niet alleen voor mensen van PDO. Het aantal Nederlanders in Sohar blijkt groeiende en er is met name veel vraag naar stukken vanuit dat verre onbekende Omaanse havenstadje...

Iedereen is welkom kopij in te sturen!

Heb je wat leuks, interessants, leerzaams, etc te melden, stuur dit naar dalessi@omantel.net.om. (Teksten in Word en liefst meerdere foto's of illustraties los bijvoegen).

Advertentie-index

KLM	omslag, 41
Royal Tours	16
Malika	40
BB&L	40
Al Qurum dierenarts	40
Swiss Air	achterkant

CAFFÈ VERGNANO

KOFFIELEUTEREN

Sandra en Anne Marie gaan op pad en ondervragen de Omaanse koffiedrinkers naar hun mening over hun (andere) meest favoriete plek in Muscat.

Anne Marie

Het is december en de koelste maand van het jaar in Oman als ik de stoute schoenen aantrek en mij met blok en potlood vervoeg in de openbare etablissementen waar de koffie meestal bruin is. In de lucht hangen Hollandse wolken en op de zee staan schuimkoppen. Rillend van genot drinkt menigeen langzaam zijn kopje leeg. Tijd om weg te dromen en te filosoferen over het leven en zich even aan alle verplichtingen te onttrekken.

Een aantal jaren geleden luisterde ik op de radio naar een programma over Eid en hoe men in Oman tegenwoordig omgaat met deze feestdagen. In het verleden was het zo dat de meeste Omaanse mensen alle tijd doorbrachten in de huiselijke kring. Toen al was sprake van een kentering, want steeds meer jonge mensen spraken buiten de deur af. Die trend heeft duidelijk doorgezet en de marketing heeft daar goed op ingespeeld. De coffeeshops rijzen als paddenstoelen uit de grond. Coffeeshops met klinkende namen. Grote jongens openen hier in Muscat hun deuren voor een steeds groeiend publiek.

Voor Sandra en mij aanleiding om eens te hoppen langs een aantal coffeeshops en vragen te stellen aan het aldaar gezeten Omaanse publiek.

Helaas valt onze eerste gezamenlijke afspraak in duigen, want de Griekse president is op bezoek en Sandra zit muurvast in de file. Dan maar zelf beginnen en eigenlijk was dat een ontzettend leuke ervaring. De meeste mensen vinden het prima om een koffiekletsje te maken. Er waren twee koffieklianten die onafhankelijk van elkaar met mij een coffeeshop wilden opzetten. Ryam Parc en Sawadi stelden zij voor en ik eigenlijk eentje bij de Jebal

Akhdar, maar of we daar genoeg klandizie zouden krijgen, was voor hun een grote vraag. Volgens mij zou het een topper kunnen zijn in de hete zomermaanden!

Het eerste echtpaar dat ik aansprak is zeer te spreken over deze nieuwe trend in Oman, alhoewel zij wel vinden dat er op culinair gebied nog heel wat te verbeteren valt, vergeleken bij die in andere landen. Toch prefereren zij de Omaanse coffeeshops boven die van bijvoorbeeld Qatar. Reden: hier kun je tenminste buiten zitten en genieten van de zee. In de omringende landen zijn de coffeeshops vaak in de shoppingmalls ingebed. Weinig uitzicht!

Sandra

Wat mij wel verbaast is dat de mensen blijkbaar net zo lief langs de weg gaan zitten of op een parkeerplaats (kijk maar naar Second Cup bij de CCC). Auto's kijken vind ik niet zo aantrekkelijk, maar misschien wordt dat voor de Omani's ook minder leuk naarmate het verkeer (nog) drukker wordt op de weg.

Anne Marie

Bijna alle mensen die ik interview drinken café latte of cappuccino. Ik vraag twee mannelijke verpleegkundigen waarom dit volgens hun zo is. Zij stellen dat dit alles te maken heeft met het klimaat. Koffie onttrekt tenslotte vocht en melk is een goede aanvulling. Zou dat echt waar zijn?

Alle jongeren die ik aanspreek geven aan dat dit een van de weinige plekken is waar jonge mensen kunnen uitgaan. Verder zijn er voor hun niet veel uitgaansmogelijkheden.

De Second Cup is volgens het ondervraagde publiek verreweg de populairste koffietent in Muscat! Men vindt het eten daar het beste en het goedkoopste. Toch wordt er heel wat afgehoopt, want het hangt helemaal van je gemoedsstemming af welke je die dag kiest. De reden waarom mensen die dag zijn gaan zitten bij de Costa of de Starbucks aan zee heeft alles te maken met het weer en de grote voorliefde van de meesten voor het strand en de zee.

Sandra:

De Coffeeshop op het Bandar Jissa strand heeft geen trendy uitstraling en een klinkende naam, maar ondanks dat heeft het aan klandizie niet te klagen. Het is weekend en het strand is het terras; dat maakt alles goed. Neem daarbij het verschil in prijs en het zal duidelijk zijn dat de traditionele coffeeshop voorlopig niets heeft te vrezen van z'n moderne concurrent. Ik ben daar als m'n oudste zoon een onderzoek moet uitvoeren voor z'n aardrijkskunde werkstuk en terwijl hij bezig is heb ik alle tijd om het coffeeshop publiek aan de praat te krijgen. Abdul Al Wahid staat te wachten op klandizie voor een tochtje in z'n boot en vertelt onder het genot van een bekertje sterke thee met melk en veel suiker dat hij hier elk weekend is. Hij is in het dagelijks leven visser. Hij is één keer naar Starbucks geweest met z'n vrouw. Dat was het ultieme uitje, maar de consumpties waren erg duur; te duur. Hier is een bekertje thee of koffie 100 baiza en een chicken sandwich 200 baiza. Tja, dat is een groot verschil en een groepje jongemannen even verderop vertelt me dan ook dat het er vanaf hangt hoeveel geld ze hebben, waar ze naar toe gaan of een meisje mee naar toe nemen op een afspraakje. Over afsprakkjes

gesproken: ze moet het wel 'waard zijn' (en daarmee bedoelen ze desgevraagd dat ze haar wel erg leuk moeten vinden) willen ze haar mee nemen naar zo'n luxe gelegenheid als bijv. Costa Coffee. In het begin van de maand als het salaris net binnen is maakt ze de meeste kans op een chique uitje. "Aan het eind van de maand neem ik haar hier mee naar toe", voegt een van de jongemannen toe met een breed armgebaar naar de coffeeshop en z'n strandterras.

Z'n vrienden lachen en zijn het roerend met hem eens. Ze hebben wel lol in het gesprek en willen best vertellen wat zij het meest romantische plekje in Muscat vinden.

Het strand zeggen ze eensgezind.

Maar hier op Jissa alleen overdag, want 's avonds is het niet veilig. Ik ben verbaasd, maar ze verzekeren me dat er af en toe echt vervelende dingen gebeuren hier. Later hoor ik van een paar Omaanse jonge meisjes dat ze graag naar het Shatti strand gaan 's avonds, want daar is het gezellig en veilig (nou, weer wat geleerd). Het is niet alleen de plek voor jonge mensen, want het (Qurum- en Shatti) strand wordt veelvuldig genoemd als ideale (meest romantische) uitgangspunt voor jong en oud, singles, couples, of een hele groep familie en/of vrienden. Als tweede favoriet komt het Qurumpark uit de bus. De bestedingsruimte van de ondervraagden maakt daarin niet uit, hoewel de wat meer bemiddelden deze uitstapjes graag afwisselen met een dineetje in één van de hotels of zoals eerder genoemd de trendy coffeeshops.

Anne Marie:

Bij mij werden inderdaad ook een aantal gerenommeerde hotels genoemd als meest romantische verblijfplaats, maar een politieagent vindt zijn geboortedorp nog steeds de beste plek ter wereld! Een Omaanse studente vertelt dat zij het meeste geniet van haar autorities op de berg bij PDO (?) en haar vriendin komt heel graag op de souq in Mutrah.

Sandra:

Een Indiaanse man vertelde me dat hij en z'n vrouw af en toe de nostalgie en herkenning van de Indiase restaurants (Woodlands in Seeb, Passage to India en Mumtaz) opzoeken. Hij vindt dat de meest romantische plekjes. Voor we weggaan van het Bandar Al Jissah, nemen we nog een paar sandwiches en een bekertje koffie. M'n oudste vindt deze koffie heerlijk. Het is gewoon Nescafe, maar waarschijnlijk doet de melk het hem. Het is dat ingedikte spul uit een blikje, wat volgens hem een 'chocolademelksmaakje' heeft. Er zit ontzettend veel suiker in en dat maakt het ook aantrekkelijk. Ik vind het een beetje een 'bakkie troostgevoel' geven.

Anne Marie:

Dat hadden we net nodig, want onderweg naar ons volgende 'werkbezoek' komen wij een verdrietige buurvrouw tegen en wij nemen haar onmiddellijk onder onze hoede. We bieden haar een kopje koffie en soulaas aan. Sandra interviewt nog iemand en wij maken wat gekunstelde foto's van de koffie.

Sandra:

Ja, we zitten in Caffè Vergnano en komen nou eens twee mannen tegen die niet 'uit' zijn. Ze houden een werkbespreking. Een van hen is sales executive bij Nawras. Ze hebben wel even tijd om uit te leggen dat er regelmatig werkafspraken gemaakt worden in de coffeeshops. Er worden heel wat deals afgesloten onder het genot van een kop koffie. Maar die koffie is de hoofdzaak niet, het gaat om de ambiance. Die is natuurlijk behoorlijk meer trendy dan het kantoor en als je nog niet toe bent aan een (werk)lunch in een van de hotels, is dit de manier om (een eigentijdse) indruk te maken op je klant.

An en ik hebben genoten van ons onderzoek en niet om de laatste plaats vanwege de leuke gesprekken die we gehad hebben. Samen zijn in welke hoedanigheid of om welke reden dan ook. Daar gaat het allemaal om; de koffie is inderdaad niet zo belangrijk. Het is het gezelschap en de ambiance die tellen.

Anne Marie

Op de verjaardag van ons beider buuf staat een grote kan koffie. Zij heeft er op geschreven dat het gaat om zeer sterke koffie. Haar man moest die ochtend namelijk gewoon werken en heeft geen tijd gehad om zijn voortreffelijke koffie te zetten. Jammer, maar wat maakt het uit, het is beregezellig achter in de tuin van Hettie.

Anne Marie de Jong en Sandra Kapoh

Nieuws van de Nederlandse Ambassade in Oman

De Ambasadestaf wenst u een gezond en gelukkig 2007 en hoopt ook dit jaar weer voor u allen de juiste diensten, bijstand en informatie te kunnen verlenen.

In het jaar 2006 is de ambassade op diverse gebieden actief geweest, zoals een optreden van het Storioni Trio, een tentoonstelling van de fotograaf Jaap Croese en een tentoonstelling van de schilderes Tonny Holsbergen. De ambassade heeft ook een bijdrage geleverd aan een muziek-evenement in Sohar. De ambassade juicht dit soort activiteiten buiten Muscat toe en is graag bereid waar mogelijk medewerking te verlenen.

Ook in 2007 zal de ambassade actief meewerken aan de organisatie van diverse activiteiten.

Voor uw agenda kunt u in ieder geval vast navolgende data noteren:

30 april - Koninginnedag receptie

6 mei - Optreden van het Rosenberg Trio (JAZZ)

Speciaal voor de Nederlandstaligen buiten Muscat (o.a. in Sur en Sohar): de ambassade tracht zoveel mogelijk evenementen te organiseren rond het weekend, zodat u makkelijker aan evenementen kunt deelnemen. Helaas is dit niet altijd mogelijk. Excuses hiervoor.

Op consulaire gebied kan de ambassade met trots melden dat de eerste Nederlandse officiële naturalisatie-ceremonie in het buitenland in Muscat plaatsvond.

Voorts heeft de invoering van het nieuwe Nederlandse paspoort, met biometrische gegevens oftewel 'chip', in Muscat niet tot problemen geleid, terwijl in andere landen - en zelfs in Nederland - burgers regelmatig in de clinch gingen met overheidsorganen.

De vervroegde verkiezingen voor de Tweede Kamer hebben voor sommigen onder u tot irritaties geleid. Een onderzoekscommissie in Nederland probeert aan de hand van uw klachten te zorgen dat het stemmen in/vanuit het buitenland beter verloopt.

Het jaar 2007 zal voor consulaire afdelingen op Nederlandse ambassades een druk jaar worden, aangezien de hele infrastructuur rondom de verlening van visa en paspoorten zal worden vervangen. Uw begrip wordt gevraagd voor de eventuele ongemakken.

Colours of Life in Sohar

COLOURS OF LIFE

Anina von Winterfeld Willemien Mansell
Ineke van Eden

are exhibiting their work at
The Sohar Beach Hotel in Sohar

November 30th 11:00-21:00 (official opening at 11:00)
&
December 1st 10:00-14:00

Free admission

15% of the proceeds of any purchase go to the Al Wafa Centre in Sohar

Nauwelijks waren de inwoners van Sohar bekomen van het culturele geweld van een heus driedaags Sohar Music Festival of een andere cultuurgolf spoelde over het provincie stadje: de tentoonstelling van Colours of Life van de dames Willemien Mansell, Anina von Winterfeld en Ineke van Eden.

Deze drie dames zijn geen onbekenden voor de (expatriate) inwoners van Muscat en omstreken. Vorig jaar hielden zij hun expositie in Muscat en vanwege het succes werd er besloten ook Sohar van hun kleurrijke kunstwerken te laten genieten. Het Sohar expatriate committee (Sohar So Good) zag dit als een goed onderdeel van de ontwikkelingen die Sohar nodig heeft om het sociale leven te activeren en stond direct klaar voor assistentie op het gebied van lokale ondersteuning en bekendmaking.

Deze zomer werd contact gezocht met het enige respectabele hotel - namelijk Sohar Beach Hotel - en het nieuwe management zag daar goede mogelijkheden voor een gezamenlijke promotieactie. De bovenzaal en de vide boven bleken geschikte locaties voor de schilderijen en aardewerkvoorwerpen, al waren enkele lichte aanpassingen nodig. Financiële steun werd gezocht en gevonden bij de ambassades van Nederland resp. Duitsland, IMCO (International Maritime College of Oman), SIPC (Sohar Industrial Port Company) en Oil tanking Odfjell OOTC.

Dit was het moment dat de voorbereiding voor de tentoonstelling feitelijk kon beginnen: datum plannen en zaken overeenkomen met het hotel, folders drukken en verspreiden, brochures

drukken, etc. Het tweedaags evenement was eind november gepland en de dames - met de hulp van hun partners - mobiliseerden hun kunstwerken tijdig. Op 30 november werd de tentoonstelling geopend door His Excellency Mohammed al Busaidi, de Wali van Sohar, in de aanwezigheid van de ambassadeurs van Nederland en Duitsland, enkele sponsors en een twintigtal Soharian expatriates. Alles onder het genot van versnaperingen en drankjes van het hotel.

Naast het genieten van de kunstwerken, bestond de mogelijkheid deze te kopen; 15% van de opbrengst gaat naar een liefdadig doel. In dit geval werd gekozen voor het Al Wafa Centre in Sohar, een opvangcentrum voor gehandicapte kinderen. Het trof niet dat His Majesty de dag voor dit weekend tot 'National Day' had uitgeroepen; anders zou de belangstelling groter zijn geweest. In ieder geval heeft de tentoonstelling Sohar wat meer op de kaart gezet en een herhaling van dit evenement voor komende jaren wordt serieus overwogen.

Diederik Leupen

Just Kidding

NEDERLANDSE WINKEL IN DUBAI

7 Juni opende de Nederlandse winkel JustKidding in Al Quoz haar deuren. Menig Nederlander is er al over de vloer geweest en dat is niet zo gek.

Er is weinig aanbod in Dubai als je praat over leuke babyspullen. En de welbekende Bugaboo was hier nog niet te verkrijgen. Met trendy kinderkamers, leuke kinderkleding en originele snuisterijen in uiteenlopende kleuren moet je in JustKidding je best doen de hand op de portemonnee te houden. En vrouwen in verwachting hebben een extra kans gekregen om leuke positiekleding aan te schaffen. Als je bij JustKidding bent, verbaast het je niet dat de winkel gerund wordt door Nederlanders. Veel van de merken zijn zelfs uit Nederland.

We gaan op bezoek bij Annemarie Retera, general manager van JustKidding.

Hoe is het idee ontstaan om JustKidding op te zetten?

We gingen op bezoek bij vrienden die hier in de regio wonen. Ben, mijn man, had zijn cateringbedrijf verkocht en we dachten na over een volgende stap. Hij merkte op dat het wel leuk zou zijn om voor een tijd naar Dubai te gaan. Sencha, onze vriendin, stelde voor om iets in de babybranche te gaan doen. Dit was twee jaar geleden. We hebben in Nederland een aantal merken benaderd en gekeken of er animo was van die kant. De reacties waren enthousiast. Zij vinden het prettig om een Nederlands aanspreekpunt te hebben in deze voor hen nieuwe markt. Tegelijkertijd struinden we babyzaken af om te kijken wat we leuk vonden, hoe het was opgezet, etc.

En toen zijn jullie JustKidding gestart?

We hebben een tweesporenbeleid ingezet. Een groothandel DutchKid en de winkel JustKidding. DutchKid koopt in bij de leveranciers en JustKidding is onze display.

DutchKid verkoopt ook aan andere winkels, het doel is om aan heel het Midden-Oosten te leveren.

Augustus vorig jaar zijn we verhuisd naar Dubai, voor de start van het nieuwe schooljaar. Eind november vonden we de juiste locatie voor onze winkel. Het waren verschillende pakhuizen die met elkaar verbonden moesten worden, het was een grote verbouwing.

Hoe is jullie rolverdeling?

Ben is eindverantwoordelijk voor DutchKid en ik voor JustKidding. Natuurlijk overleggen we veel. Sencha, de derde partner, doet vooral de marketing en gaat samen met mij de winkel runnen. We hebben een interior designer aangetrokken, een Iraakse. Zij heeft een deel van de winkel ontworpen en adviseert klanten over de inrichting van kinderkamers.

JustKidding heeft veel weg van de KidsFactory in Nederland. Wat is de link tussen jullie?

Er is heel goed contact met het managementteam van KidsFactory en zij adviseren ons over een aantal zaken. Wij verkopen veel dezelfde merken alsmede een aantal Kids Factory producten. Ook produceren we aantal accessory product lijnen in samenwerking met KidsFactory. We hebben echter geen franchise relatie of zoiets dergelijks met hen.

Hoe hebben jullie de eerste maanden na de opening ervaren?

Heel positief, we krijgen enorm veel enthousiaste reacties. Wij zijn de enige die Bugaboo hier verkopen en dit is voor veel mensen een reden om onze store te

bezoeken. Ze zijn vervolgens verrast als ze de rest van het assortiment zien. We hebben een heel nieuw concept voor deze markt, het is zo anders dan dat men kent hier.

Wie zijn jullie klanten?

Heel divers. Nederlanders sowieso, maar ook Arabieren en allerlei andere nationaliteiten. In de zomer hebben we het rustig gehouden, er waren toch veel mensen weg. Nu begint de publiciteitsmachine te draaien en adverteren we bijvoorbeeld in de Connector en Aquarius. Dit werpt zijn vruchten af.

We willen ook allerlei activiteiten organiseren, bijvoorbeeld voor vrouwen die in verwachting zijn. Vanuit het American Hospital komen er groepjes zwangere vrouwen langs voor een ochtend en die geven we bijvoorbeeld voorlichting over (borst)voeding en hormoonhuishouding. We noemen het JustMums en we hebben er een ruimte met een grote tafel voor ingericht in de winkel.

Hebben de Arabieren een andere smaak dan de Nederlanders?

Aan onze kinderkleding moeten ze wennen, maar de Bugaboos gaan in allerlei kleuren over de toonbank. Veel Arabieren in Dubai reizen de wereld over en kennen de merken en producten die we hebben. Kinderkamers verkopen we ook, alhoewel de Arabieren hierin iets meer behoudend zijn.

Wat vond je het moeilijkste bij de opzet van je bedrijf?

De juridische rompslomp, dat kost erg veel tijd. Je moet het hoofd niet laten zakken en doorbijten. En er is hier geen mentaliteit van 'afsprake is afspraak'.

Wat is je meegevallen?

Dat we nu een jaar verder zijn en twee bedrijven hebben opgezet. Het was keihard werken en dat is het nog steeds. We komen geen van drieën uit deze branche maar het is ontzettend leuk om te doen.

Hoe vind je het om in Dubai te wonen?

De veiligheid vind ik belangrijk. En Ben zegt altijd 'hard werken maar ook hard ontspannen'. Het is toch een soort vakantieplek waar we wonen en de levensstandaard is goed. Ik mis het culturele, alles is zo nieuw hier. Maar dat is een open deur. We hebben goede ervaringen met de school van onze kinderen en gelukkig kunnen de kinderen ook nog op straat fietsen. Wij wonen in de Lakes. Verder is het heel gemakkelijk om leuke contacten te leggen. Als ondernemer geniet je hier van alle mogelijkheden; Dubai heeft een enorme commerciële potentie.

JustKidding is gevestigd in Al Quoz, 26th Street, en is 7 dagen per week open van 10:00 tot 20:00.

Nicole Dekkers

Uit: Hollandse Nieuwe, oktober '06

Jara's Wee-wee-weetjes

www.babyrent.nl

Verhuurt alles wat je tijdens je vakantie in Nederland nodig zou kunnen hebben voor de baby: wieg, bed, wipstoel, kinderwagen, fietsstoeltje, kinderstoel, enz. Babyrent vind je in Amsterdam, Arnhem, Den Haag, Dordrecht en Utrecht. Reserveer online.

www.stuckonyou.biz

Ontwerp hier je eigen, hippe naamstickers en kledinglabels. Handig voor bijvoorbeeld lunchboxes en sportkleding.

www.olliewood.nl

Website voor kinderkleding. Leuk en niet duur. Heeft het hele jaar door een winter- en zomercollectie.

www.kleurplaten.nl

Dit is een leuke website voor de kinderen. Hier vind je meer dan 1000 verschillende kleurplaten, kleurkalenders, bouwplaten, enz. Je kunt ze gratis printen.

De glazen bol.

Een stuk over geld verdienen met beleggen door Raskrabbel's eigen financieel planner Henk Vriesman.

De meesten van ons werken 40 uur in de week in het zweet des aanschijns om in onze geldelijke behoeftes te voorzien. Dan denken we wel eens: zou er niet een makkelijkere manier zijn om geld te verdienen? Toen ik een jaar of 25 geleden voor het eerst ging beleggen, heb ik een flink aantal scheuren in mijn broek opgelopen, maar ik kreeg ook al snel in de gaten dat beleggen misschien wel een van die manieren is. Je moet echter wel een aantal dingen leren om wat te verdienen met beleggen zoals het herkennen van risico's, planmatig te werk gaan, de kosten goed in de hand houden en toekomstvoorspellers uit je universum bannen.

U kunt nu denken: maar ik heb niets met beleggen en dat kan natuurlijk zo zijn, maar u belegt al, of u het wilt of niet. Uw (uitgeholde) pensioen, uw polissen, uw eigen huis in Nederland - of tegenwoordig ook in Oman - en zelfs uw spaarrekening: het zijn allemaal beleggingen. Omdat we te maken hebben met een terugtrekkende overheid (dat wordt schrikken als u straks weer in Nederland woont want de AOW is ook niet meer wat het geweest is), uitgekledede pensioenen en omdat de banken en verzekeraars na het laatste schandaal met de "woekerpolissen" hun laatste beetje goodwill hebben verspeeld, moet u wel meer over beleggen weten. Dat is nodig als u voor uzelf moet zorgen en het is dus in uw eigen belang om wat kennis op te doen. Als straks de eerste pensioencheque in de bus valt en het bedrag is minder dan verwacht, dan is er niets meer aan te doen.

Het belangrijkste bij beleggen is om te zorgen voor een goede spreiding en een allocatie (verdeling) van uw vermogen te kiezen die bij u, uw doelstellingen en bij uw situatie past. Ook moet u een ruime beleggingshorizon hebben, dus tijd. Bovendien is er een keuze of beleggen een hobby is, die dus geld mag kosten of dat u (semi) professioneel en eventueel met hulp van buiten, aan de slag gaat om uw vermogen te vergroten. Veel beleggers hobbyen zonder dat ze daar bewust voor gekozen hebben.

Als de allocatie eenmaal in de steigers staat en uw portefeuille is ingericht, dan kunt u zich beperken tot het periodiek bijsturen van uw portefeuille en als dat zo uitkomt tot het stilzitten als u geschoren wordt, dus niet op het verkeerde moment verkopen of kopen of uw verliesangst de overhand laten krijgen. Passief beleggen, mits goed uitgevoerd, is kostenefficiënt en geeft goede resultaten. Als u wat actiever wilt beleggen komen er heel veel keuzes op u af en moet u in het begin vooral tijd investeren in plaats van geld. Een goede methode om te beleggen is de zogenaamde core-satellite strategie (uw pensioenfondsen hanteert die waarschijnlijk ook). U maakt een vaste portefeuille van zeg 70 of 80% van uw geld en

met de rest brengt u een aantal accenten aan in uw portefeuille waarmee u probeert meer rendement te maken. Er zijn vele wegen die naar Rome leiden, droogzwemmen is een goede optie, om een methode te vinden die bij u past.

Eén van moeilijkste dingen voor de actieve belegger is om de stortvloed aan informatie, waarmee hij dagelijks wordt overspoeld, te interpreteren en te ontdoen van de onvermijdelijke ruis. Om te beginnen moet je leren dat alles wat met toekomst voorspellen te maken heeft, flauwekul is. Het raden van de AEX aan het einde van het jaar, technische analyse, stellige uitspraken over de toekomst en de zogenaamde aan- en verkoopadviezen van uw bank zijn allemaal gebaseerd op een glazen bol en hebben enkel het doel om u tot transacties te verleiden. U heeft geen glazen bol nodig om te zien dat alleen onze goeroes, sellside analisten en banken hieraan (veel) geld verdienen. Je bent per slot van rekening al goeroe als je 2x achter elkaar het slot van de AEX raadt aan het einde van het jaar.

U ziet, ik ben door de jaren een beetje cynisch geworden over het beleggingswereldje.

Wat wel handig is voor een belegger is dat je een idee hebt over wat er de komende jaren in onze wereld kan gaan gebeuren op het gebied van de macro economie en van andere structurele veranderingen en trends (The trend is your friend). In de jaarlijkse bijlage "Strategie" van het Financiële Dagblad las ik recentelijk een artikel waar je als belegger wel iets aan hebt. Het artikel signaleert een aantal trends en hun uitwerking op de wereldeconomie en geeft daarna een richting aan voor de (actieve) belegger. Het artikel heet 'Roterende Markten' en is geschreven door Anatole Kaletsky. Het veronderstelt wel enige basiskennis van de economie. Als u het lezen wilt mail ik het u.

Zoals altijd zijn suggesties over onderwerpen voor een volgend artikel van harte welkom. Ik ben speciaal geïnteresseerd in onderwerpen die bij expats leven, bijvoorbeeld bij terugkeer naar Nederland.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of over andere vakgebieden van de financiële planning dan kunt u mailen naar Henk@PlanningMasters.nl
Website: www.PlanningMasters.nl

Henk Vriesman RMFP FFP
Postbus 295, 1860AG Bergen(NH)

DE AVONTUREN VAN Magico DE GOOCHELAAR

DOOR KINDERFEESTCOMMISSIE

ABRACADABRA

KINDERFEEST 2007 donderdag 8 februari PDORC Muscat
 13:00 - 17:00 (ENTRANCE CLOSSES/INGANG Sluit 16:00)
 leeftijd 3 - 12 JAAR

mijn favoriete top 5

Vijf muzikale hoogtepunten van Sander de Kruijf

Alessandro, bedankt voor de uitnodiging om mijn muziek top 5 te bespreken. Als puber bracht ik al vele (en ik bedoel VELE) uren in de haagse platenzaken door, zoekend naar muziek die mijn gevoelsensoren gemoedsrust gaven of mij juist vreselijk opwonden. Vooral bij platenzaak Krenning in de Appelstraat, dachten ze vast dat ik een eenzaam en verlaten kind was. Maar ja, de bedragen die ik daar ingeleverd had, waren waarschijnlijk niet voldoende om mij bij het RIAGG aan te melden.

Aan wat voor muziek gaf die puber zijn zuurverdiende geld dan uit? Geld dat verdiend werd met het om 6 uur s'ochtends opruimen van omgevallen cola en chocolademelk flesjes in de Appolo bioscoop in de Spuistraat, of het schoonkrabben van de toiletputten in de Cineac bioscoop op het Buitenhof. Ik zie jullie denken; stakker. Mijn eerste langspeelplaat was op 13 jarige leeftijd; A Night at the Opera van Queen (je weet wel van die witte hoes). Geen slechte keuze toch? Bohemian Rhapsody staat nog steeds op nummer 1 van de RADIO-2 TOP 2000 ALLER TIJDEN - 2006. Grijsgedraaid was ie op mijn vader's Philips platenspeler.

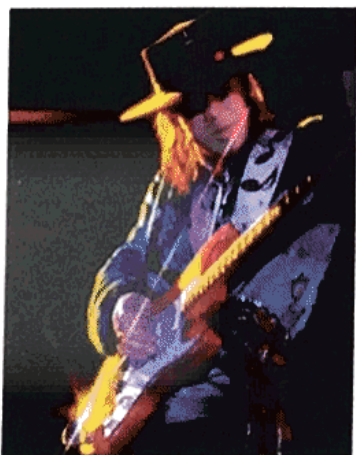
Ter zake, op nummer 1 staat:

1. Ry Cooder. Wie?? Juist ja, Ry Cooder. Ry is bekend van zijn samenwerking met de Buena Vista Social Club uit Cuba in 1997 die de cubaanse muziek wereldwijd bekend maakte. Omdat het voor mij onmogelijk is om te kiezen tussen al zijn meesterwerkjes, hou ik het maar de op de verzamel cd:

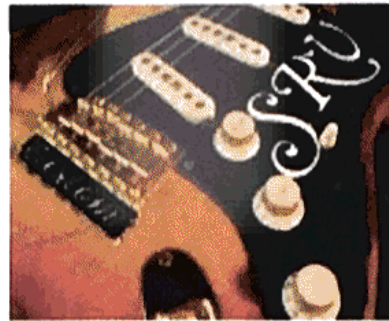

River Rescue - The Very Best Of Ry Cooder. Een verzameling van muzikale pareltjes. Ik was zo bijdehand geweest om ooit voor een concert van Ry een aantal 'vrienden' mee uit te nodigen. Het concert was gaaf, maar die vrienden heb ik nooit meer gezien. Ja, dat heb je; muzikale genialiteit is niet voor iedereen weg gelegd.

2. Stevie Ray Vaughan . Ik kwam in aanraking met Stevie tijdens zijn concert in het Tuinpaviljoen op Zaterdag 13 Juli 1985 op het NorthSea Jazz Festival (toen nog in De Haag, wâh ut èguhnlèk thuis hoâht). Petra was met mij mee en waarschijnlijk was onze liefde

erg pril, want ze bleef gewoon naast me zitten met haar handen op haar oren. Als je Stevie hoort spelen, denk je, waar zijn die andere 3 gitaristen die tegelijkertijd aan het spelen zijn? Dat is dus Stevie Ray Vaughan. Een Texaan in een kimono, die het dichtst bij Jimi Hendriks kan komen. Jammer dat er geen

nieuw materiaal meer uitkomt sinds zijn helikopterongeluk in 1990. De plaat die ik uitgekozen hebt is The Sky is Crying. Het mooiste nummer vindt ik Little Wing (origineel Jimi Hendriks).

Een tijdje geleden vond ik het volgende lijstje:

The 100 Greatest Guitarists of All Time (Rolling Stones Magazine, 2003)

- 1 Jimi Hendrix
- 2 Duane Allman of the Allman Brothers Band
- 3 B.B. King
- 4 Eric Clapton
- 5 Robert Johnson
- 6 Chuck Berry
- 7 Stevie Ray Vaughan
- 8 Ry Cooder
- 9 Jimmy Page of Led Zeppelin
- 10 Keith Richards of the Rolling Stones

Max en Wessel hebben nu gitaarles en er viel een ijzige stilte toen bleek dat Stevie en Ry op nummer 7 en 8 staan. Eindelijk kreeg vader (waar hij al jaren recht op had) RESPECT (al duurde het maar enkele seconden). Zeker nu Max stairway to heaven aan het leren is (niet onverdienselijk), deed het mij deugd dat Stevie en Ry boven Jimmy Page stonden.

3. Diana Krall. Ach ja, je wordt wat ouder en gezapiger. Met een whiskey op de bank, luisterend naar Diana Krall's zoet gevooiste stem en prachtig pianospel dat uit mijn gestyleerde speakers komt golven, is toch wel zeer ontspannend. Geen massage die daar tegenop kan (nou ja, behalve dan een full-body massage in Beijing, natuurlijk!). Ik heb bijna alle cd's van Diana KWAL, zoals de familie haar thuis noemt. (stelletje cultuurbarbaren!). De cd die ik gekozen hebt is The Girl in the Other Room. Deze heeft ze samen met Elvis Costello geproduceerd. Het mooiste nummer op deze cd is Temptation wat geschreven is door Tom Waits.

4. Eva Cassidy met de cd Songbird. Ere wie ere toekomt, Archie Miller, een collega, liet mij deze cd vorig jaar horen en ik was niet meteen verkocht. Dit gebeurde wel na de 7e keer draaien. En hoe!! Een linkse directe op de kaak is er niets bij. Superlatieven kom ik tekort om haar stem en marnier van zingen te beschrijven. Dit kan je alleen maar horen. Dat vindt Katie Melua ook (ik sta

dus niet alleen). Ik denk niet dat ik ooit een mooiere zuivere stem gehoord hebt. Vooral in het nummer Autumn Leaves blijkt haar kracht. Eva is in 1996 gestorven aan kanker op 33 jarige leeftijd. Ook hier stopt de productie van nieuwe nummers,

maar wat er beschikbaar is, is genoeg voor een lifetime luister plezier. Als ik haar opzet, dan weet je weer hoe goed je het hebt, gezond en wel als expat in beautiful Oman.

5. En last but not least: U2. Al jarenlang fan, vaak live gezien en toch niet veel cd's in de collectie. Ik

herinner mij pinkpop '81 nog goed, waar U2 de sterren van de hemel speelde. Laatst heb ik de cd U2 18 Singles gekocht met al hun grote hits. Mijn favoriet is het nummer One, (al vind ik de uitvoering samen met Mary J. Blige op de cd The Breakthrough van MJB, ook steengoed.)

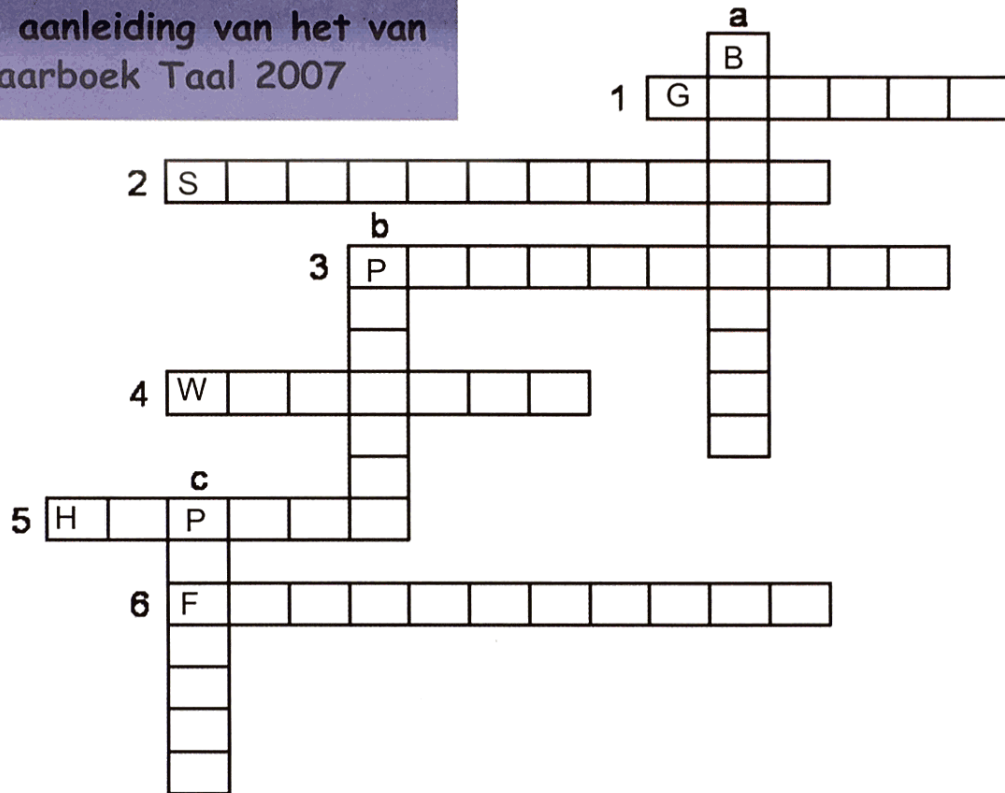

Ik begrijp nog steeds niet waarom de kinderen hun eigen muziek meenemen op wadi !

Tineke Maarseveen is de volgende keer aan de beurt. Duh groeties mâh weiâhr.

Sander de Kruijff

puzzel naar aanleiding van het van Dale Jaarboek Taal 2007

In het afgelopen jaar kwamen er maar liefst 3650 nieuwe woorden bij. Niet al deze woorden zullen uiteindelijk de volgende editie van de Grote Van Dale halen, die gemiddeld eens in de tien jaar verschijnt, maar toch. Er is steeds meer voor te zeggen om die nieuwe woorden als een jaarlijks supplement bekend te maken. Voor ons Nederlanders in Oman is het belangrijk de maatschappelijke ontwikkelingen te blijven volgen in Nederland. Dit is overigens de grijze van Dale!

- 1 rooftas
 - 2 wonen in een huurhuis dat, in verhouding tot het inkomen, te goedkoop is
 - 3 patserige opzichtige auto, m.n. een grote luxeauto met vierwielaandrijving
 - 4 waptelefoon
 - 5 kleine laptop die ook gebruikt kan worden om te telefoneren en te internetten
 - 6 verkeersmaatregel om op een plaats waar gewoonlijk files ontstaan filevorming te beperken
- a bijbeluitgave waarin slechts het Nieuwe Testament en enkele boeken uit het Oude Testament (psalmen en Spreuken) zijn opgenomen, speciaal bedoeld voor gedetineerden
 - b kip die in korte tijd vetgemest is, kippenbout waar water ingespoten is
 - c gemarkeerde paal met asbakken in een overigens rookvrije stations- of luchthavenhal waarbij het toegestaan is tabak te roken

(oplossing pag. 40)

Van Oman Naar Sakhalin-Eiland

Karèl van Dam woonde jaren met haar man en 3 zonen in Muscat en is onlangs verhuisd naar Yuzhno-Sakhalinsk, de hoofdstad van het Russische schiereiland Sakhalin, in het verre, verre Oosten, boven Japan. Hoe is dat nou, die overgang van warm naar koud, wat zijn de eerste indrukken en hoe zorg je ervoor dat je je thuis gaat voelen aan de andere kant van de wereld? Karèl vertelt.

Na een slopende 32 uur in het vliegtuig van Canada naar Sakhalin via Nederland en Moskou arriveerden we uitgeput op het vliegveld van Yuzhno. De vlucht van Moskou naar Yuzhno duurt 8 uur en legt een afstand van 10.000 km af; het is de tweede langste binnenlandse vlucht in de wereld. De langste is naar Kamcatka, Noordoost van Sakhalin.

Na een 10 minuten durende rit van het vliegveld naar het Zima kamp, kwamen we bij de security gate en werden we naar ons nieuwe huis gereden (ons huis is het huis aan de linkerkant, 50 meter vanaf de straat). We kregen een huis met drie verdiepingen en vier slaapkamers toegewezen. Ook zijn er drie badkamers en een gastentoilet op de begane verdieping aanwezig; dat zijn zo de voordelen van het hebben van drie kinderen. Voor Brandon betekende dit jammer genoeg dat zijn slaapkamer zich in de kelder bevindt. Het duurde even voordat hij hier aan gewend was, maar hij is er nu erg blij mee en geniet van zijn eigen ruimte. We kregen een warm onthaal van onze oude bureu uit Gabon die we vervolgens naar Oman hebben gevolgd en met wie we nu weer samen zijn in Sakhalin, Andrew en Julie Parsons. Onze nieuwe overburen verblijden ons met rijst pilaf (ook zij bleken oude bekenden uit Oman te zijn!), een andere buur verwelkomden ons met kruidkoek. Wat een fantastische introductie van de Zima-gemeenschap!

Het Zima kamp is uitgestrekt, goed onderhouden en het biedt prachtige uitzichten op de heuvels en de valleien in de omgeving van Yuzhno. Het kamp bestaat uit ongeveer 150 huizen en nieuwe huizen worden gebouwd in Zima 4. Er zijn drie recreatiecentra op het kamp die elke verschillende activiteiten aanbieden. In de Hub (geopend in de zomer 2005) bevindt zich een restaurant, een bar,

het kantoor van Outpost en een bibliotheek/videotheek. Een fitnesscentrum en een basketbalzaal zijn te vinden het grootste recreatiecentrum. Het derde centrum is de Oasis welke na vele vertragingen uiteindelijk in maart 2006 is geopend. Hierin bevinden zich een (recreatie)zwembad, een wedstrijdzwembad en een waterglijbaan. Tevens zijn er vier squashbanen, overdekte tennisbanen en een aerobiczaal (de abs class is superzwaar!). Een paradijs voor fitness fanaten..... Oh ik vergat nog te melden dat er een sauna, stoomkamer en jacuzzi zijn. De jongens zijn met tennislessen begonnen nadat ze een sessie hadden bijgewoond van een professional die op bezoek was vanuit het Verenigd Koninkrijk.

Ze hebben het ook reuze naar hun zin op hun nieuwe school, die dit jaar significant is gegroeid. Sommige groepen zijn hierdoor genoodzaakt een klaslokaal te delen. Groep 7 en 8 hebben tijdelijk hun intrek in de bibliotheek genomen. Sinds het begin van het schooljaar 2005-2006 is het aantal leerlingen op de school met ongeveer 60% gegroeid. Om plaats te bieden aan dit groeiend aantal wordt het gebouw achter de school momenteel voor de bovenbouw gerenoveerd en tevens wordt er een tunnel gemaakt tussen de twee gebouwen.

Tot het begin van dit jaar werd het door het bedrijf ontmoedigd om privéauto's aan te schaffen omdat het moeilijk is voor buitenlanders de auto's te registreren. Het bedrijf biedt een carpool-dienst aan: we kunnen een week van te voren een auto boeken. Het alternatief is gebruik te maken van de bus. Ik moet toegeven dat de Sakhalin Energy een erg efficiënt bussysteem aanbiedt. Elke 20 minuten vertrekt er een bus van Zima naar het stadje. De bus rijdt als het ware in een boog en stopt op 8 plaatsen

alvorens het terugkeert naar Zima. Om de partners verder tegemoet te komen zijn er zgn. 'winkelbussen' die op vaste dagen naar vaste plaatsen rijden. Maandag naar twee supermarkten, dinsdag naar de Koreaanse markt en vrijdag naar de Bulk store. Deze bussen zijn met name erg handig omdat ze op je wachten, zodat je grotere hoeveelheden in kunt slaan. Ik ga meestal maandag met de winkelbus mee en beschouw dat eigenlijk als mijn sociale uitje van de week. Nu de regulaties omtrent het registreren van auto's wat zijn versoepeld zijn er meer en meer mensen die hun eigen auto's aanschaffen. Er zijn ook plannen om het carpool systeem geleidelijk af te schaffen; ook dit zal de mensen aanmoedigen om in het diepe te duiken en een eigen auto aan te schaffen.

Je kan hier bijna alles krijgen wat je nodig hebt. De kunst is om te weten waar wat te vinden. Onze dagen van 'City Center' waar je alles onder een dak kon krijgen (en natuurlijk eten bij Chili's) zijn nu enkel een verre herinnering. Ik herinner me een gesprek dat ik de eerste week met Mel Roders had (zij vertrokken tegelijkertijd met ons uit Oman): zij wilde een emmer met zwabber kopen. Uiteindelijk slaagde ze erin om de stok in een winkel te vinden en het uiteinde in een andere winkel. Hadden we nu maar onze Vileda zwabber met emmer van het Sultan Center meegenomen! Er zijn een aantal plazaz die op 'shopping malls' lijken met hierin kleinere winkeltjes maar nogmaals het is de kunst om te weten wat elk van deze kleine winkeltjes in voorraad heeft. En zoals alles hier: wat er de ene dag is, kan de volgende dag al weer weg zijn. Het op voorraad hebben van slechts één item van een bepaald voorwerp is niet ongewoon hier.

Wij arriveerden tijdens een prachtig jaargetijde, zodat we geleidelijk konden acclimatiseren aan onze nieuwe woonomgeving. Het weer tijdens de maand oktober was erg onvoorspelbaar met lage temperaturen (0 graden C) in de ochtend, in de middag liep de temperatuur op. Eén van de dingen die ik in Oman miste was de afwisseling van de seizoenen. Het was prachtig om de bladeren van kleur te zien veranderen, door de bossen bij ons huis te wandelen en om het gekraak van de bladeren onder je schoenen te horen.

Sakhalin roept bij de meeste mensen beelden op van zeer lage temperaturen en sneeuwstormen. Nou vrienden, wij hebben onze eerste echte sneeuwstorm twee weken geleden meegemaakt. Anderhalve dag sneeuwde het (sorry, ik ben vergeten foto's te maken). Het vliegveld werd voor een halve dag gesloten en de vluchten vanuit

Moskou liepen vertraging op. Dit zijn de momenten dat het handig is als je vriezer goed gevuld is en de (koel)kasten vol zijn. Het is niet dat je je huis niet kan verlaten, maar je wilt het gewoon niet. De jongens echter vonden het prachtig en speelden het grootste gedeelte van het weekend buiten in de sneeuw. Wij hadden ons eerste familie sneeuwbal-gevecht en Tyler is ongeveer anderhalf uur

bezig geweest om de sneeuw van de stoep voor ons huis te vegen. Als je na zo'n sneeuwbus in Zima loopt, voelt het alsof je je in 'Winter Wonderland' begeeft: de kale taken zijn bedekt met verse sneeuw, de lucht is fris en er zijn nog geen voetafdrukken te zien op de sneeuw.

We denken nog vaak aan onze tijd in Oman toen de kinderen slechts één paar sandalen nodig hadden. Nu heeft ieder een paar regenlaarzen, een paar sneeuwlaarzen, een paar wandelschoenen, een paar gymschoenen en een paar schoolschoenen. En dan hebben we het nog niet over sneeuwbroeken, regenbroeken, winterjassen, sweatshirts, mutsen en handschoenen! Wat was het leven in Oman toch eenvoudig..... De jongens zijn vastbesloten hun jassen open te laten hangen, zelfs als het min 4 graden Celsius is en dan nog klagen ze over het feit dat ze zoveel kleren moeten dragen.

In Oman was het goed mogelijk te leven zonder het leren van de Arabische taal. Hier is het essentieel dat je het Russisch onder de knie krijgt. Sakhalin Energy verzorgt 50 uur Russische lessen voor de werknemers en hun partners. Ik ben nu zes weken bezig en geniet er enorm van. Alhoewel het voeren van een gedegen conversatie nog ver weg is, is het wel bruikbaar op de markt.

Het valt niet te ontkennen dat het grote aanpassing vereist als je hier vanuit Oman komt maar zoals alles in het leven.....het is wat je er zelf van maakt. We hebben zoveel speciale vrienden achtergelaten (niet

Hadden we nu maar onze Vileda zwabber met emmer van het Sultan Center meegenomen!

Een van de winkels.

Het huis.

alleen Frank, ikzelf maar ook de jongens). Maar uit het oog betekent zeker niet uit het hart.....

Wij hebben prachtige tijden in Oman gehad en ik ben ervan overtuigd dat we ook hier - op het Sakhalin Eiland - een prachtige tijd tegemoet zullen gaan. Als je overweegt naar Sakhalin te komen, aarzel dan niet om contact met me op te nemen:
fkvandam@sakhalin.ru

Update.

Sinds ik dit artikel geschreven heb is het winterseizoen aangebroken met de precisie waar vele mensen ons voor hadden gewaarschuwd. Moe maar voldaan waren een vriend en ik nadat we een pad door het bos hadden vrijgemaakt van sneeuw die tot je dijbeen reikte. Dit

Het nieuwe zwembad.

"Ik sta nog liever 30 minuten in deze kou dan 30 minuten in de zomerhitte van Oman"

omdat deze klus voor 'Estate' geen prioriteit had. Nu lopen we trots door 'ons pad' als we een kortere weg naar school nemen. Het leven met -17 Graden Celsius kan een flinke uitdaging zijn, met name als je 30 minuten op een bus staat te wachten, die uiteindelijk nooit aankwam! We zijn eeuwig dank verschuldigd aan de persoon die naast ons stond en de 'Afdeling Transport' belde en ervoor zorgde dat er een auto werd gestuurd. Degene die Frank kennen kunnen

zich er wel wat bij voorstellen toen hij zei: "Ik sta nog liever 30 minuten in deze kou dan 30 minuten in de zomerhitte van Oman". We zijn allemaal verschillend, dat is zeker!

Karèl van Dam

Op de slee in het kamp.

**Verwelkom uw Familie en Kennissen
Per KLM vanaf Amsterdam
Naar Muscat of Dubai**

RoyalTours
The Netherlands

Reeds meer dan 20 jaar uw specialist

**HOOFDSTRAAT 19 2406 GD ALPHEN A/D RIJN
TEL. +31-172-425300 FAX +31-172-475444**

**www.royaltours.nl
email: royalint@euronet.nl**

De volgende door elkaar verwarringen zijn opgenoteerd uit de monden van Nederlanders in Oman die waarschijnlijk al te lang buiten Nederland uitwonend zijn.

Naar je hand manipuleren
Over het hoofd vergeten
Op rolletjes lukken
Uit de doeken leggen
Bij elkaar combineren

Op sleeptouw trekken
In petto plannen
In de maling foppen
Uit je nek overdrijven
Kun je dat nog een keer overnieuw herhalen?
De andere kant van de keerzijde
Aan je verstand wijspeuteren
Uit de doeken leggen
In je achterhoofd knopen
De voorkeur prefereren aan
Uit je mouw zuigen

Terugdeclarereren
Over jezelf uitlokken
In de weg hinderen
Over 1 kam generaliseren

Iemand op waarde inpeilen
In de smaak bevallen
Op prijs waarderen

Op je hoede passen
Geen haar op mijn hoofd die daarnaar kraait
Ik stop het voor gezien

Niet uit de verf overkomen
Op de hoogte informeren
In de gaten peilen
Door elkaar verwisselen/verwarren
Afmasturberen
Uit je duim schudden

In de soep mislukken
Terug retourneren
Over de zelfde boeg generaliseren
Van een leien dakje lukken
Onder narcose verdoven
Uit de hand escaleren

Zo af en toe kom je mensen tegen die zo openhartig zijn dat je vanzelf in een prachtig gesprek belandt. Een ophartig gesprek met een Omaanse taxichauffeur.

Aziz is taxichauffeur. Tenminste dat is hij de helft van de dag.'s Morgens werkt hij 'in het leger'. Alle taxichauffeurs hebben een dubbele baan vertelt hij, veel overheidsbanen zijn van 7.00 uur tot 14.00 uur en dan is er tijd genoeg om er wat bij te doen. Bovendien zijn de extra inkomsten meer dan welkom.

Aziz is 33 jaar en rijdt al 10 jaar mensen van hot naar her. Hij vindt z'n baan leuk omdat hij in contact komt met mensen. De wit-oranje taxi's zijn niet aangesloten bij een organisatie, deze taxi's worden bemand door Omani's wiens auto's eigendom zijn. Ze zijn dus eigen baas en dat bevalt Aziz goed.

Hij is geboren in Al Hail in een gezin van acht kinderen. Z'n vader was ook bij het leger. Hij herinnert zich nog de tijd dat er geen elektriciteit was en het leven heel langzaam ging. Hij was echter nog vrij jong toen de modernisatie z'n intrede deed. Hij was zeven jaar toen z'n vader met een (zwart-wit) tv thuis kwam. De ontwikkeling ging in een razend tempo. Hoewel z'n ouders absoluut niet rijk waren kon Aziz, net als z'n broers en zusters, naar school. De credits gaan natuurlijk naar His Majesty, die Aziz met veel respect "My King" noemt.

Dit hele gesprek vindt plaats tussen Seeb en PDO kamp. Onze nieuwe tweedehands Landcruiser moet namelijk naar de garage om er een 'rollover-bar' in te laten bouwen en omdat mijn wederhelft momenteel zijn linkerhand met 4 3/4de vinger niet kan gebruiken hebben we een taxi (die van Aziz dus) teruggenomen.

Ondertussen staan we op onze oprit en spreken we af dat hij ons een paar dagen later weer gaat rijden als de Landcruiser opgehaald moet worden.

Ik bedenk dat ik met Aziz graag mijn "drie wensen interview" wil doen. Soms licht ik degene van te voren in over het onderwerp, maar dit keer ga ik voor de eerste ingeving. Aziz vindt het geen probleem, dus gewapend met pen en papier stap ik een paar dagen later bij hem in de auto. Terwijl hij wegrijdt, leg ik uit dat hij zich moet voorstellen dat hij de kans krijgt om drie wensen te doen alsof hij Aladdin is met de lamp. Het maakt niet uit voor wat of voor wie, maar het zijn er echt maar drie, dus ik druk hem op het hart er even de tijd voor te nemen. Aziz hoeft niet lang na te denken, vrijwel onmiddellijk komt hij met z'n eerste wens:

Hij wil de problemen tussen de Palestijnen en Israëlieten opgelost zien. Hij wil dat ze gewoon vredig naast elkaar leven en dat het afgelopen is met de haat en nijd; het duurt al veel te lang. De kinderen zijn er de dupe van en dat vindt hij vreselijk. Als ik daarover doorvraag vertelt hij dat hij als Arabier sympathiseert met de Palestijnen, maar dat wil niet zeggen dat Israël weg moet. Zeker niet, dat zijn ook mensen met gezinnen en kinderen. Die lijden net zo goed. Aziz wil al verder gaan met z'n tweede wens, maar ik wil hier nog wel even op doorgaan. Ik merk dat Aziz voorzichtig is met wat hij zegt, hij wil mij niet tegen het hoofd stoten (als zijnde niet moslim), dus ook omzichtig vraag ik toch wat dieper door. Uiteindelijk ga

het er om dat het hem dwars zit dat moslims (waar dan ook ter wereld) moeilijkheden ondervinden door hun levensovertuiging. Hij voelt zich als mede Islamiet verwant met hen ("they are my brothers") en hij wil gewoon dat zij in vrede kunnen leven. Het wordt tijd om het onderwerp te laten rusten, hoewel ik best nog wel wat verder zou willen discussiëren. Ik merk echter dat Aziz niet helemaal meer op z'n gemak praat. Ik ben geen moslim en in tegenstelling tot Nederlanders hebben Omanies, zo is mijn ervaring, een uitgebreide beleefdheidscode: ze willen iemand niet in verlegenheid brengen met hun (misschien wel) andere opinies en hoewel hij dat helemaal niet doet, beheers ik mezelf.

Opgewekt begint hij aan z'n tweede wens. Dat is geld. Hoewel, nee toch niet, die wil Aziz doorschuiven naar de derde plaats. Eerst wenst hij dat z'n kinderen een goede opleiding en toekomst zullen hebben. Toen hij vroeger naar school ging zaten ze met z'n veertigen (of meer) in een klas. Veel te grote groepen vindt hij achteraf en nu is dat eigenlijk nog steeds zo. Op die manier kan een kind niet krijgen wat het nodig heeft. Hij vindt het al een hele taak om z'n eigen twee dochttertjes en zoontje de aandacht te geven die ze van hem vragen. Hij is gek op z'n kinderen en hij wil ze alles kunnen geven wat ze nodig hebben. Een goede opleiding is heel belangrijk en daarna een goede baan. Het is nogal duidelijk dat hij daar niet een beroep als taxichauffeur mee bedoelt. Hij heeft dan wel net zitten vertellen dat hij blij is met zijn werk, maar wat hij niet leuk vindt is dat sommige mensen er op

neerkijken. Vooral mensen uit Saudi en Koeweit, die hij wel eens in z'n taxi heeft: of hij niets beters had kunnen krijgen vragen ze hem dan. Ik kan me zijn frustratie levendig voorstellen.

want hij snapt dat ik snap dat hij ze waarschijnlijk heel Toys 'r Us zou geven als ze erom vroegen

Dan komen we als vanzelf toch op z'n derde wens: geld. Hij zou met dat geld een privéschool stichten waar z'n kinderen (en die van z'n familie) een goede opleiding krijgen. Als eerste echter zou hij een huis

voor zichzelf kopen. Momenteel woont hij met z'n gezin in het (tweede) huis van z'n vader en dat is fijn, maar wat als die komt te overlijden? Dan staan z'n broers wellicht op de stoep om hun deel van de erfenis op te eisen. Naar dat moment kijkt hij niet uit, want hij heeft geen idee waar hij dan moet gaan wonen. Tja, geld zou wel een paar problemen voor Aziz oplossen. Het lijkt hem ook heerlijk om dan gewoon eens te kunnen kopen wat z'n kinderen graag willen hebben. Dat is nogal wat, z'n zoontje van acht wil een laptop. Mijn reactie op deze wens, doet hem enigszins verontschuldigend opzij kijken. Vlug voegt hij er aan toe dat hij z'n kinderen alleen verantwoorde dingen zou geven, hij wil ze niet verwennen. We lachen beiden, want hij snapt dat ik snap dat hij ze waarschijnlijk heel Toys 'r Us zou geven als ze erom vroegen.

Ondertussen zijn we bij de Toyota garage aangekomen en neem ik afscheid van Aziz. Bedankt Aziz voor je openhartigheid; het maakt het leven in Oman voor mij als expat nog meer de moeite waard!

Sandra Kapoh

Vrijmarkt

Woensdag 25 April

Sayyala Terrace 17.00 tot 18.30 uur

Noteer deze datum alvast in je agenda, want het belooft weer een hele leuke middag te worden!

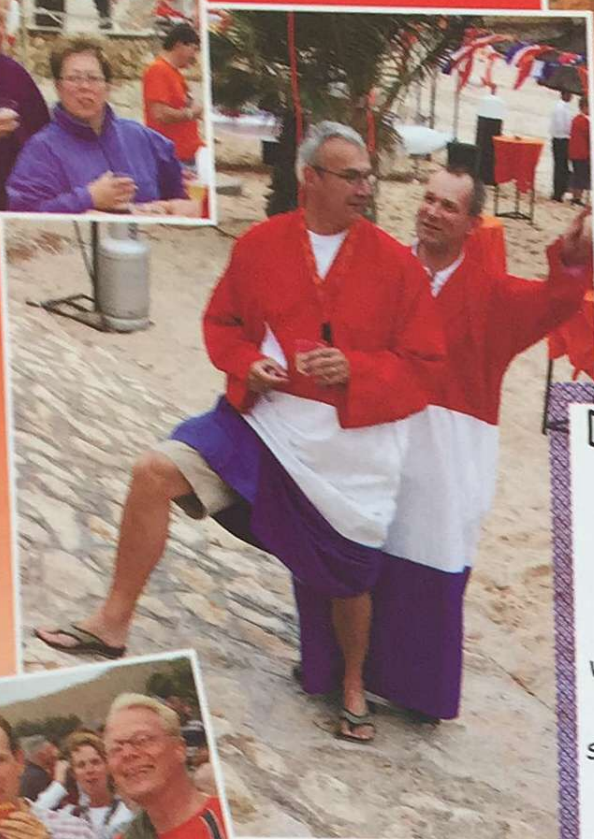
Begin nu met het verzamelen van speelgoed, kinderboeken en knutseltjes.

Voor meer informatie

Jannettaco@hotmail.com,

namens het organiserend committee:

Anja, Marie-Bernadette, Jannet, Janine en Liesbeth

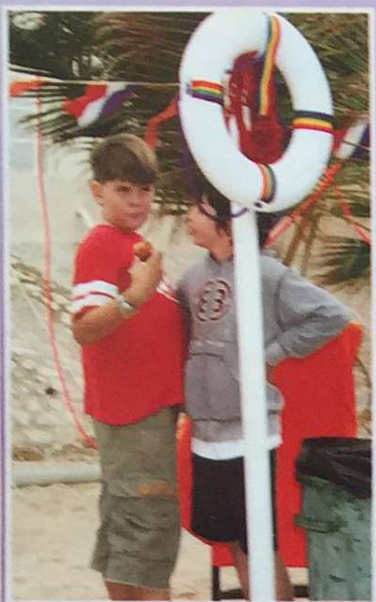

DE NIEUWJAARSDUIK 2007

Wat een weer was het weer deze keer. Minder koud dan vorig jaar weliswaar, maar toch echt wel afzien voor de duikers. Koud, grauw en stormachtig. De echte bikkels gingen, in wetsuit, badpak of ondergoed.

De start van de duik.

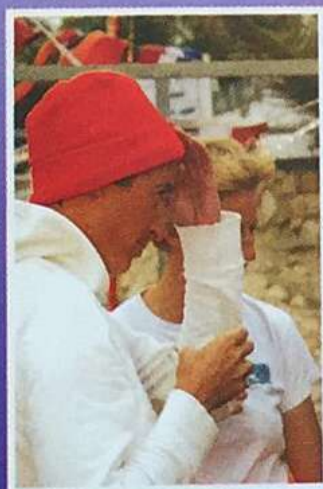
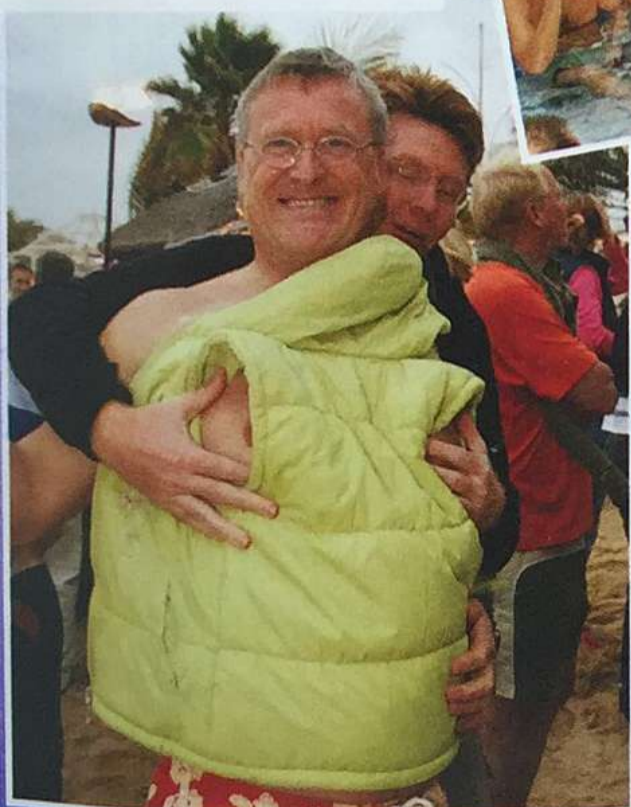

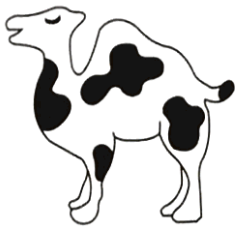
Het Holland Comite

Het thema voor het Oranjebal werd onthuld door de winnaar: 'Victory Boogie Woogie'.

Foto's: fam. Moelker, fam. Dalessi.

اللجنة الهولندية - عمان Holland Comité Oman

Sinds de laatste Ras is er weer een hoop gebeurd in Oman. Het is duidelijk winter geworden en wij vinden het af en toe gewoon koud, het is wel lekker om de airco af te kunnen zetten. Net zoals bij veel anderen heeft ook bij ons de laatste tijd in het teken gestaan van bezoek uit Nederland. Altijd gezellig en intensief en het blijft leuk om met enthousiaste gasten naar de Wahiba's of de geitenmarkt in Nizwa te gaan. Inmiddels is het laatste bezoek weer betrokken en slapen de kinderen weer allemaal in hun eigen bed. De Eid en de kerstvakantie zijn voorbij en we proberen weer in ons ritme te komen.

Het Holland Comité heeft ook de afgelopen periode niet stilgezeten. De zwemvierdaagse was weer een groot succes. Tweeënzestig deelnemers in de leeftijdsklassen tussen 4 jaar en Opa. Er is behoorlijk op los gezwommen en de totale afstand ligt rond de 270 kilometer. Uit het enthousiasme van de deelnemers bleek duidelijk dat iedereen het erg naar de zin had en Heleen, Jannet en Ragnild hadden ook dit jaar de organisatie weer prima voor elkaar.

Na de zwemvierdaagse was het de hoogste tijd voor de kleinsten van de Nederlandse gemeenschap. Al weken in de zenuwen maar uiteindelijk was het dan toch zover en is de pakjesboot van de Sint dit jaar foutloos naar Muscat gevaren en heeft het Salalah niet aangedaan. Daardoor was de Sint precies op tijd in Muscat en hebben groot en klein kunnen genieten van de aankomst die door Juf Barbara gepresenteerd werd. Het blijft natuurlijk wel een eminentie die aankomt dus we waren blij dat onze Ambassadeur het officiële gedeelte van de ontvangst voor haar rekening genomen heeft. Tijdens zijn huisbezoek heeft De Sint mij verteld dat hij het ook dit jaar weer prima naar zijn zin heeft gehad, dankzij de inzet van het Sinterklaas comité van Anja, en volgend jaar zeker weer terugkomt.

We hebben nog genoeg in petto voor 2007. Kinderfeest, Oranjebal, Avondvierdaagse, de Filmweek, Vrijmarkt en de Cultuurmaand met Nederlands Cabaret! Al deze activiteiten worden door veel vrijwilligers georganiseerd. Helaas lijkt wel of het aantal mensen dat bereid is om in

een van de comités zitting te nemen afneemt. Een aantal zitten in twee comités en helpen daarbij ook nog bij andere activiteiten, terwijl anderen zich slechts op de gelegenheid zelf laten zien om te genieten van wat georganiseerd is. Als Holland Comité zijn we bezorgd dat de continuïteit in gevaar komt. Het beste is natuurlijk als we elk jaar de vacatures op kunnen vullen met mensen die meerdere jaren actief blijven. Dat garandeert de continuïteit en maakt het ook makkelijk want niet alles is even vanzelfsprekend te regelen in dit mooie land. Ik hoop dan ook dat nu de meesten hun weg in Oman gevonden hebben, de steun aan HC activiteiten weer toeneemt.

Inmiddels is hopelijk ook de communicatie met Nederlanders buiten Muscat en PDO verbeterd. We hebben een aantal speerpunten voor Sohar op de mailinglijst staan die de mailing doorsturen en eenieder die dit leest en nog niet op de lijst staat kan mij een mailtje sturen. Ook de ambassade stuurt de HC mailing nog een keer naar de ambassade mailing lijst. Hierdoor kan het zijn dat hetzelfde bericht twee keer ontvangen wordt maar liever twee keer een mailtje ontvangen dan een evenement missen!

Tot slot nog graag aandacht voor een nieuw evenement: de Family Rally. Nicole en Guy Bradbury hebben dit initiatief meegebracht uit hun vorige posting waar het een groot succes was. Joost de Bakker gaat de organisatie op zich te nemen. Het wordt een familierally met kaartlezen, een beetje zandrijden en het uitvoeren van opdrachten gericht op teamwork. Het wordt zeker geen Wahiba Challenge maar een leuke dag voor het hele gezin. De Rally staat gepland voor 22 februari. Dus zet die dag vast in de agenda en meer informatie volgt nog

Mark Koper

Voorzitter	Mark Koper	School Liaison	Maike Bernauer
Secretariaat	Gera Vos	Raskrabbel Liaison	Miranda Dalessi
Penningmeester	Wim Moelker	Ambassade Liaison	Sander Janssen
Techniek & Opbouw	Stan van Gisbergen Martijn Dalessi	Oranjebal	Sander Janssen
Impresariaat	Job van Houwelingen Ans Goossens Maike Bernauer Nathalie Reumer	Kinderfeest	Frank van Beek
		Zwemvierdaagse	Heleen van der Geest
		Avondvierdaagse	Anneke van Gisbergen
		Sinterklaas	Anja van Neck
		Vrijmarkt	Anja van Neck

Holland Comité Oman

2006 □ 2007

School Vakanties

Nationale Feestdagen

Holland Comité Activiteiten

Andere Activiteiten

Italic = Activiteit of datum niet zeker

September-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

November-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Januari-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Maart-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Mei-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Juli-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Oktober-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

December-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Februari-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	28			

April-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Juni-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
						1
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

August-07

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

21 Sep. Kick-off Party Holland Comité

23/9 t/m 22/10 Ramadan

23-25 Oct. Mid term PDO School
en Eid Al Fitr

9 November Vuurwerk

4-8 November Zwemvierdaagse

13 November Swimming gala

23 Nov Aankomst Sinterklaas

16 - 17 Nov Wahiba Challenge

14 Dec. Triathlon

30 Nov Sint op huisbezoek

8 Dec. International Fair

21/12 - 12/1 Kerstvakantie PDO School

29 - 31 December Eid Al Adha

31 Dec. PDORC Nieuwjaarsfeest

18 Jan Nieuwjaarsborrel Holland Comité

31 Jan Islamitisch Nieuw Jaar

8 februari Kinderfeest

12 - 14 Februari Mid term PDO School

15-16 Februari Muscat Open Golf

22-23 February Rally weekend

1 Maart Canadian Stampede

3 - 7 Maart Avondvierdaagse

15-16 Maart Annual Regatta

22 Maart Oranjebol

25 April Vrijmarkt

10 April verjaardag van de profeet

30 April Koninginnedag Receptie

29/3 - 13/4 Paasvakantie PDO School

????? Nederlands Cabaret

3 - 9 Juni Nederlandse Filmweek

26-27 mei midterm PDO School

5 juli zomervakantie PDO School

Contact:
Mark Koper
Voorzitter Holland Comité Oman
Tel. 24677830 (r) or 24673505 (o)
E-mail: mgm.koper@gmail.com

Zie ook: www.hcoman.nl

De crew komt binnentaxiën met het Olympisch team vanuit Athene. Remco steekt hier de Nederlandse vlag uit het dak.

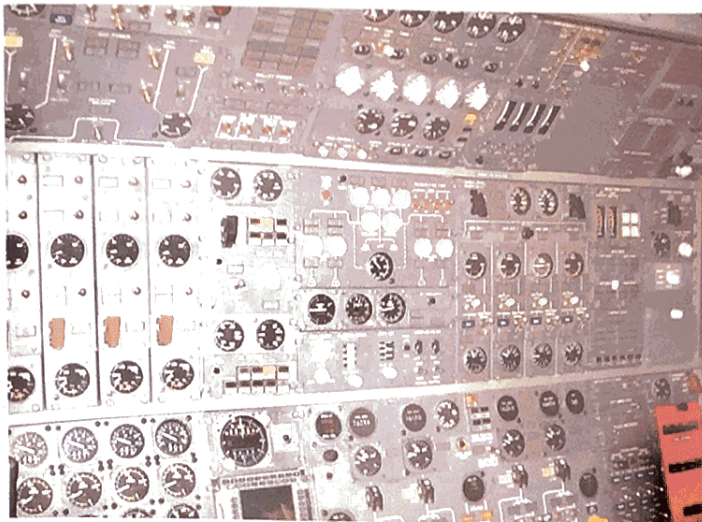
verhaal van een piloot

Remco van der Sluis (31) is piloot bij de KLM. Als goede vriend van de Dalessi's bezoekt hij Muscat regelmatig (waar blijft nou die directe vlucht met KLM...). Remco vertelt en beantwoordt een aantal ingezonden vragen:

In 1998, mijn laatste studiejaar luchtvaart- en ruimtevaarttechniek in Delft, met een arbeidscontract op zak bij een niet nader te noemen oliemaatschappij, besloot ik "het roer (!) in eigen hand te nemen". Nu ik wist hoe ik ze moest bouwen, leek de tijd rijp om ze te gaan leren vliegen. Een keuze waar ik nog steeds geen moment spijt van heb, integendeel! Niet lang na mijn afstuderen in 1999 kreeg ik na een selectieperiode van enkele maanden groen licht van de luchtvaartschool. In die periode werd ik onder meer getest op intelligentie, aandachtsverdeling, medische/psychologische geschiktheid en vliegaanleg. In januari 2000 ben ik begonnen aan de vliegopleiding in Eelde en kwam ik terecht in een klas van 18 jongens, leeftijd variërend van 18 (net van de HAVO/VWO) tot 27 (vanaf HBO/WO). Na een half jaar theorie vertrokken we voor 6 maanden naar Tucson, Arizona voor het eerste deel van de praktijkopleiding. Een waanzinnige tijd: mijn eerste solovlucht en navigatievluchten naar Las Vegas en Los Angeles waren absolute hoogtepunten. Na terugkeer in Eelde volgde nog een halfjaar theorie, waarna de praktijkopleiding (meermotorig- en instrumentvliegen) in Eelde werd voortgezet. Het laatste deel van de opleiding, de multi-crew-concept fase, deed ik op de Boeing 737 simulator op Schiphol en in mei 2002 had ik het felbegeerde brevet op zak en was het wachten op het moment dat de KLM een plek voor me had. Rond die tijd was die wachttijd

opgelopen tot enkele jaren en met 11 september 2001 vers in het achterhoofd leken de vooruitzichten voor de luchtvaart verre van rooskleurig.

Maar niets zo onvoorspelbaar als de luchtvaart, want acht weken later kon deze mazzepik beginnen bij KLM als Second Officer op de B747-300, de enige Boeing die op dat moment nog bij KLM vloog met een Boordwerktuigkundige (BWK) aan boord. De B747-300 vloog met een 4-koppige bemanning: Gezagvoerder, First Officer, Second Officer en BWK. Op de foto zie je het enorme paneel waar de BWK zijn schakelingen op deed. Ik heb daar ruim een jaar op gevlogen en kwam in die tijd veel in Paramaribo, Curaçao en New Delhi. In november 2003 verliet de oude B747-300, na bijna 30 jaar dienst, de KLM-vloot en maakte deze plaats voor de zuinigere Boeing 777. Ik werd toen omgeschoold naar Second Officer op de B747-400. In die functie vloog ik ruim een jaar de hele wereld over: Los Angeles, Osaka, Singapore, Johannesburg, Hong Kong, Sao Paolo, ik ben er allemaal geweest. De ene keer langer dan de andere, maar er bleef vaak genoeg tijd over om op bestemming dingen te ondernemen, al was het maar één biertje drinken. Overigens zijn de regels op het gebruik van alcohol streng: 24 uur voor de vlucht geen excessief gebruik van alcohol en 10 uur voor de vlucht totaal geen alcohol. Net als voor automobilisten, kunnen wij door (luchtvaart)politie gecontroleerd worden op ieder

Het enorme schakelpaneel van de BWK.

Onderweg zie je de mooiste zonsopgangen.

Brandstof lozen.

Remco in één van de motoren.

willekeurig moment als we op de grond zijn.

Een van de meest bijzondere vluchten op de B747-400 maakte ik in augustus 2004 mee. De olympische spelen in Athene waren achter de rug en de KLM werd gevraagd om het Nederlands olympisch team op te halen met een B747-400 en ik mocht mee. Met een lege machine richting Athene en met een kist vol gouden medailles weer terug. Onderweg natuurlijk Inge de Bruijn, Leontien van Moorsel en Pieter van den Hoogenband in de cockpit uitgenodigd, en bij aankomst op Schiphol werden we binnen gehaald door de brandweer die ons een watersaluut gaf. Op de foto zie je ons binnentaxiën op Schiphol. Ik steek hier de driekleur uit het dak van de cockpit.

In mei 2005 was ik aan de beurt om te worden omgeschoold naar First Officer op de Boeing 737 en ben ik begonnen met vliegen in Europa. En dat is een stuk intensiever (meer starts en landingen) dan intercontinentaal vliegen dat ik ruim 2 jaar daarvoor deed. Het grote voordeel van Europa

Met een lege machine richting Athene en met een kist vol gouden medailles weer terug.

vind ik het ontbreken van tijdsverschil, waardoor ik me een stuk fitter voel.

Ik vlieg nu ruim anderhalf jaar op de Boeing 737 en ik heb het nog steeds super naar mijn zin. Van de 28 dagen werk ik er 17 en ben ik er 11 vrij. Afgelopen week heb ik drie dagen gevlogen. Op donderdag begon ik met Amsterdam-München-Amsterdam-Stavanger. In Stavanger zijn we blijven slapen om op vrijdagochtend vroeg weer naar Amsterdam te vliegen en door naar Aberdeen. Ook in Aberdeen hebben we geslapen en zaterdag via Amsterdam als afsluiter nog een Manchester op-en-neer. Via een gecomputeriseerd biedsysteem kan ik opgeven welke dagen ik graag vrij zou willen zijn, en op welke vluchten ik graag ingedeeld zou willen worden.

Het indelingssysteem deelt ons zo efficiënt mogelijk in, waardoor je verzoeken niet altijd kunnen worden ingewilligd. Dat maakt het plannen van je sociale leven lastiger.

Het beroep van verkeersvlieger vind ik om

uiteenlopende redenen één van de mooiste beroepen die er zijn. Vliegen zelf is ontzettend gaaf, je komt op de mooiste plekken, ziet de mooiste zonsopkomsten en -ondergangen. Het is een beroep waar je, ondanks, of beter gezegd juist door de automatisering geacht wordt te blijven nadenken met boerenverstand. En geen enkele vlucht is hetzelfde. Er gebeuren continu dingen waar je op moet inspelen (passagier komt niet opdagen, vertraging, technische verstoring) en iedere keer zijn de omstandigheden anders, waardoor je iedere keer tot een nieuwe optimale oplossing moet zien te komen, daarbij kosten niet uit het oog verliezend. En als je dan klaar bent, en de deur achter je dicht doet, ben je ook echt klaar. Dat levert je een zee van vrije tijd op, waar je weer prachtige dingen mee kunt doen. En ja, eerlijk is eerlijk, het verdient goed. Het startsalaris ligt rond de €45.000 bruto, en het eindsalaris, als gezagvoerder op een Boeing 747, is een veelvoud daarvan. Daarnaast kunnen we, als medewerker van een luchtvaartmaatschappij, tegen gereduceerd tarief en indien er plaats beschikbaar is, de hele wereld overvliegen. En dat is dan weer heel erg makkelijk als je vrienden in Muscat hebt wonen!

Hoe regel jij nou steeds je visum voor allerlei verschillende landen, is dit nooit een probleem of mag je als piloot zo doorlopen?

Die Visa worden door de maatschappij geregeld. Voor Amerika hebben we een crewvisum in ons paspoort. In andere landen gaat het middels een stempel in het paspoort. Voor crew is dit nooit een probleem.

Waarom, o waarom, gaat het licht uit bij het opstijgen?

Dat is om je ogen te laten wennen aan totale donkerte mocht het vliegtuig de start afbreken en er noodzaak bestaan om het vliegtuig te evacueren. Bij een evacuatie zal alleen de noodverlichting aangaan, en die is beter zichtbaar als je ogen gewend zijn aan weinig licht.

Wat is een luchtzak?

De lucht is continu in beweging en met name op grote hoogte staat veel wind, tot soms wel 360 km/hr. In turbulentie wordt het vliegtuig door de kolkende lucht alle kanten op geschud, dus ook naar beneden. Dat kan je de sensatie geven dat je uit de lucht valt: de luchtzak. Daarnaast wordt

deze term ook gebruikt voor irritante collega's.

Kan je door wolken vliegen- ik heb wel eens over onweerswolken gehoord, hoe zit dat precies?

Door wolken vliegen kan. Aan boord hebben we instrumenten om ons te kunnen oriënteren en om onweerswolken te detecteren. Die grote bloemkoolwolken op de foto links moeten we ontwijken. De beweging van de lucht in zo'n wolk is zo groot dat het vliegtuig zou kunnen beschadigen.

Hoeveel noodlandingen of kleine bijna-ongelukjes heb je al meegemaakt?

Dat is nog niet voorgekomen en gelukkig zijn ze wereldwijd zeer zeldzaam, zeker als je het relateert aan het aantal vliegbewegingen dat plaatsvindt. Wandelen door Amsterdam is aanzienlijk gevaarlijker. Wel heb ik ooit tijdens de start op Schiphol, op weg naar Mexico, een vogelaanvaring meegemaakt. De motor die de vogel geraakt had, leverde nog steeds voldoende stuwkracht, maar niet voldoende om naar Mexico te kunnen doorvliegen. We zijn toen teruggekeerd naar Amsterdam en hebben daar een veilige landing gemaakt. Omdat het vliegtuig met alle brandstof aan boord te zwaar zou zijn geweest om te landen, moesten we boven de Noordzee brandstof lozen. Op de foto op de vorige pagina zie je de brandstof op grote hoogte uit de vleugel stromen. Overigens verdampt de kerosine ruim voordat het de grond zou hebben kunnen bereiken. Het levert dus geen gevaar op voor rokende mensen.....

Ze zeggen dat het achter in het vliegtuig het veiligst is. Ga jij daar dan ook zitten als je passagier bent?

Ja, dat klopt. De meeste overlevenden van vliegtuigongevallen bleken achter in het vliegtuig te zitten. Als ik als passagier vlieg, probeer ik zover mogelijk achterin te zitten.

En dan nog een belangrijke vraag namens alle mannen: 'Stewardessen?' (moet ik de vraag nog verder formuleren?)

Tja heren, bedrijfsgeheim.....Laat ik dit zeggen: niet alles geloven wat gezegd wordt, maar het is allemaal waar.

Max (12): Bent u nooit bang voor terroristen of om neer te storten?

Je moet er altijd op beducht zijn, maar gezond

verstand gebruiken heeft prioriteit, want angst is een slechte raadgever. Als ik met angst naar mijn werk zou moeten, zou ik echt een andere baan gaan zoeken.

Wat nou als beide piloten ineens ziek worden?

Alhoewel we ons best doen dit te voorkomen, door aan boord altijd wat anders te eten dan je collega, zou het kunnen gebeuren. Dan hebben we de automatische piloot die het vliegtuig kan landen. Ik heb overigens nog niet meegemaakt dat ikzelf, of een collega, ziek is geworden aan boord.

Bent u wel eens verliefd geweest op een stewardess, of andersom?

Ja, en andersom ook....

Max de Kruijf (14): Bent u het nooit zat dat u altijd van huis bent?

Ik vind het op dit moment juist geweldig dat ik niet altijd thuis ben. De keren dat je wel thuis bent, worden er alleen maar leuker van, en de dagen dat je werkt, zit je in mooie hotels in de grote steden van Europa. Alsof je drie keer per maand een korte vakantie hebt. Ook het onregelmatige werk vind ik geen probleem. Weekend kennen wij eigenlijk niet, in de zin dat wij niet standaard op zaterdag en zondag (of donderdag en vrijdag) vrij zijn. Dat betekent dat je de drukte in de winkels bijvoorbeeld kunt vermijden. Er is een nadeel: op de dagen dat de meeste mensen vrij zijn (weekend en feestdagen), komt het dus voor dat wij moeten werken, en andersom. Dus afspreken met vrienden is bijvoorbeeld iets lastiger.

Heeft u hoogtevrees?

Wel als ik op een ladder klim, of op de rand van een afgrond sta, maar in het vliegtuig absoluut niet.

Remco van der Sluis

Boeken Top 5

Een overzicht van de 5 snelst stijgende boeken uit de top 20 van best verkochte boeken in Nederland.

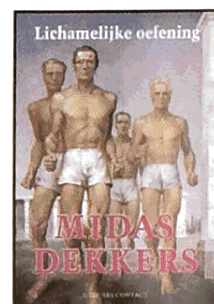
1 Jan Wolkers - Brandende liefde

In een groot huis in Amsterdam wonen verschillende mensen. Het souterrain wordt bewoond door de verteller, een student aan de kunstacademie, die Franse les krijgt van de hoofdbewoonster van het huis, een strenge, oudere ongetrouwde dame. Hij mag in het souterrain wonen omdat hij de 92-jarige, hulpbehoevende vader van de lerares moet verzorgen, en hij doet het om maar in de buurt te kunnen zijn van Anna, een mooie 35-jarige mollige vrouw, die samen met haar man ook een verdieping bewoont. Het goed geconstrueerde boek bevat veel tragikomische scènes, af en toe op het goedkope af, maar vaak werkelijk grappig. Het taalgebruik is bij Wolkers altijd wat exuberant, maar de ingrediënten liefde, kunst, dood en aftakeling zijn mooi verweven.

2 Midas Dekkers - Lichamelijke oefening

Sport heet gezond te zijn. Daar hebben de mensen oren naar. Nu gezondheid geen toestand meer is maar een doel, kun je er iets aan doen: het heft in eigen handen, de handen uit de mouwen. Sport past in een maatschappij waarin elk probleem wordt aangepakt door iets te ondernemen. Meestal leidt dat tot nieuwe problemen. Misschien moeten we meer laten en minder doen. De handen vaker in de mouwen voor de enige sport waar je wijzer van wordt: hersengymnastiek.

3 Fokke & Sukke. Het afzien van 2006

In 'Het afzien van 2006' blikken Fokke & Sukke terug op de gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Het boekje bevat de beste tekeningen uit NRC Handelsblad en behandelt alle hoogte- en dieptepunten: Rita Verdonk, Gerard Reve, Ayaan Hirsi Ali en de mevrouw van de administratie. Maar ook de vogelgriep, de Endstra-tapes, en alle ellende die ons in de rest van het jaar nog te wachten staat. Waarschuwing: Het afzien van 2006 zal géén afbeelding bevatten van de profeet Mohammed.

4 Hella S. Haasse - Het tuinhuis

Het nieuwe boek van de grande dame van de Nederlandse literatuur is haar eerste verhalenbundel en bevat zeven verhalen die tussen 1948 en 2006 verspreid verschenen. Het mooie aan deze verzamelde verhalen is dat de thematiek van haar indrukwekkende oeuvre er volop aanwezig is. Opvallend is dat alle verhalen, van zo verschillende datum, van hoog niveau zijn en in een combinatie van zintuiglijke en afstandelijke stijl geschreven zijn. Voor Haasse-kenners een prachtige herbeleving van een oeuvre; voor beginners een goede introductie erop.

5 Jeroen Brouwers - Bezonken rood

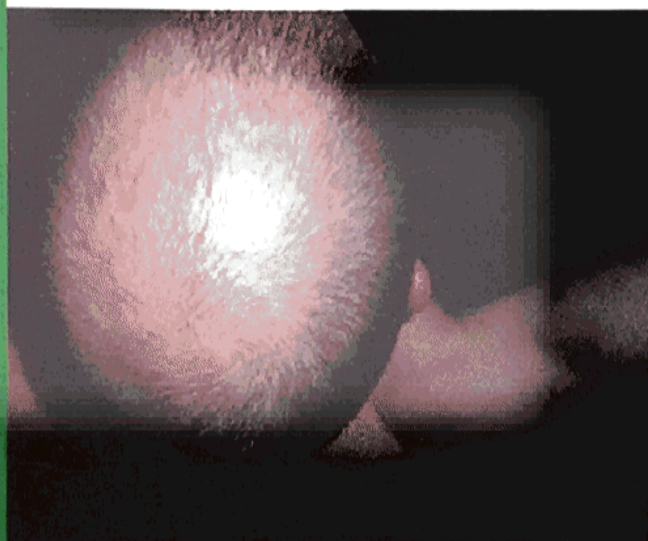
Samen met zijn moeder bracht Jeroen Brouwers zijn kleuterjaren door in het Japanse interneringskamp Tjideng op Java. In de roman Bezonken rood heeft hij op aangrijpende wijze zijn herinneringen verwerkt aan deze periode uit zijn jeugd.

Bronnen: debestseller60.nl; bol.com

Het verhaal van Madhu

*Over koffie, suiker en geen melk, door Raskrabbels eigen
anonieme correspondent Omannetje.*

Madhu werd geboren ergens in Kerala, India, ik schat zo'n 30 jaar geleden. Ergens in de afgelopen vijf jaar heeft Madhu een dubieuze keuze gemaakt en daarom is hij nu Manus van Allus in en rond ons kantoor. Toen ik hier een aantal jaren geleden arriveerde was Madhu de office-boy; zeg maar de schoonmaakster en koffiejuffrouw ineen. Heel schuchter mannetje leek het, maar zoals ik later ontdekte was dat meer de vrees voor het heersende regime van de grote bazen: stipt, onderdanig, mijn tas naar boven dragen, yes Sir, no Sir en vooral sorry Sir. Zij die mij kennen kunnen zich voorstellen dat dat voor mij niet zo hoefde, maar ik besloot echter om het vooral even zo te laten. In sommige landen moet je meer bereikt hebben in het leven om met Sir aangesproken te worden...

Madhu heeft altijd een big smile op zijn gezicht; als hij mij ziet tenminste. Voor de grote baas zet hij een masker op; serieus kijkend, voorzichtig de koffie brengend en vooral niet lachen en niet aanwezig zijn. Als ik dan op de achtergrond een scheef gezicht trek heeft hij moeite om zijn lach te houden. Maar o wee als hij in de lach

schiet, dan gaat de koffie over de tafel en dan wordt hij voor de zoveelste keer ontslagen.

Op mijn eerste dag hier, bracht Madhu mij een kop koffie. Nescafé met veel suiker en poedermelk. Je kent dat wel: schep koffie, schep suiker, schep melk en heet water erbij. Ik zeg: "Madhu, no milk!". "Ok Sir, sorry Sir, no problem Sir." (en je weet, als ze 'no problem' zeggen...). Op de tweede dag bracht Madhu mij een kop koffie: Schep koffie, schep suiker en een schep melk. Ik zeg: "Madhu, al drinkt iedereen hier melk in zijn koffie: Me, no milk!" "Ok Sir, sorry Sir." (met een 'hoe-moet-ik-dat-nu-weten-gezicht'). Na een paar dagen en net zoveel vergissingen verder had hij het onder de knie. In de keuken tijdens het brouwen van de combi hoorde ik hem al roepen: "Yes Sir, no milk Sir, lekker bakkie Sir!" Na een week was het tijd voor de verandering: Nescafé d'r uit, Oudhollands koffiezetapparaat d'r in. Met een

*Sinds die dag is het koffie zetten een
belevenis voor Madhu*

kartonnen doos van de Carrefour, een pakje roodmerk en een pakje filters 4, op naar kantoor. Madhu; één grote glimlach. Een kartonnen doos is al gauw een kadootje voor Madhu.

Na de uitleg en een 'hoe-kunnen-ze-zoiets-uitvinden-gezicht', poging één: water in het apparaat, heel goed, filter in de houder, heel goed, 4 streepjes water, twee volle schepjes koffie, heel goed. Voor ik er erg in heb, verdwijnen er een schep suiker en een schep melk in de filter. Ik roep: "MADHU! wat doe je nu?" "Ok Sir, sorry Sir, no milk Sir!" Sinds die dag is het koffie zetten een belevenis voor Madhu. Daarbij wordt het apparaat elke dag tot en met het pijpje grondig afgewassen. De melk, die heb ik weggegooid: geen vergissingen meer.

Madhu doet ook de tuin rond het kantoor. Op een dag moest ik mee komen. Stond ik even later naar een plantje van vijf centimeter hoog te kijken. Leuk hoor. "Yesterday put, Sir". Ik zeg: "Yesterday put? Dat kennie!" "Yes Sir, yesterday put, today come!" Dat gaat rap, wat is it? Sugarcane, yesterday put today come! Madhu, dat wil ik ook

in onze tuin. Leuk voor tussen ons en de buren. Voor je het weet heb je geen buren meer. "No problem Sir..." Enfin, een paar weken later komt Madhu met een stengel Sugarcane van een halve meter. Waar heb je die vandaan? Bleek van dezelfde struik te zijn. Groeit als onkruid, maar ziet er beter uit. "Put in ground Sir, tomorrow week come!" (Vandaag planten, volgende week resultaat). Na mij uitgelegd te hebben hoe ik 'm moest planten (of eigenlijk nadat ik het whiteboard had volgetekend om zeker te weten dat ik 'm goed begrepen had), ik naar huis met m'n stengel en aan m'n vrouw voorgelegd. Ik zeg: "Die moeten we horizontaal begraven en dan hebben we volgende week echte suikerriet in de tuin." Zo gezegd zo gedaan. Na twee maanden was het enige resultaat een weelderige bos onkruid door het vele water dat ik op die plek deponeerde. Na de eerste week zei ik tegen Madhu: "Bij mij in de tuin groeit ie niet, die Sugarcane van jou." Madhu glunderend van: dat had ik toch gezegd! Nee Madhu, hij doet het NIET. Na nog een keer het whiteboard volgetekend te hebben met Sugarcane, dat ik daarna driftig uitveegde om uit te leggen dat de sugarcane NIET groeide, begreep Madhu het. Ah, Sugarcane no come? How comes det nou? "Bad Sugarcane Madhu". "No Sir, come!" Ik weer mee naar buiten waar inmiddels twee-en-een-halve meter Sugarcane in de wind wapperde. Ik dacht, ik geef het op, daar laat ik het bij, zaak afgedaan. Nog iedere dag echter is het eerste wat Madhu mij vraagt als ik 's ochtends uit mijn auto stap: "Sugarcane come, Sir?" Morgen ga ik ja zeggen, is hij blij en ben ik van het uitleggen af. Of misschien dat ik het wel blijf ontkennen Sugarcane come, Sir? is toch eens wat anders dan een halfgemeend Good morning Sir!

Op een dag kwam mijn vrouw op bezoek. Ik zie vanaf mijn balkon (ja ik ben er in de loop der jaren iets op vooruit gegaan; aan mijn kantoor zit een heus balkon. Soms sta ik daarop te wuiven en roep ik naar Madhu, die beneden de Sugarcane water staat te geven: "Bedank voor die bloeme!") dat Madhu mijn vrouw ook gespot heeft. Zonder dat hij weet dat ik hem gade sla, rent hij naar zijn collega's. Of ze ook die blonde vrouw hebben gezien die hier net naar binnen ging! En lachen dat ze doen, een plezier dat ze hebben. Maar goed, ze zien niet elke dag een onbehoefddoekte vrouw op

kantoor. Als mijn vrouw even later naast mij op het balkon staat en Madhu naar boven kijkt, begrijpt hij dat ze bij mij hoort en vraagt hij zich af hoe lang ik daar al sta. Van schrik begint hij haar auto te wassen, de planten even aan hun lot overlatend. Die auto van mijn vrouw heeft nog nooit zo geblonken! Ik ga er nu één dag in de week mee naar het werk. Madhu, denkend dat mijn vrouw d'r is, weet niet hoe gauw hij de tuinslang moet uitrollen. Als hij dan van onder aan de trap roept dat 'Madam-car clean' is, roep ik lachend terug: "Madam no come!" Maar ik geloof niet dat hij dat begrijpt.

Ik naar huis met m'n stengel en aan m'n vrouw voorgelegd

En toen werd het vorige week en stond Madhu met een breed glunderend gezicht en in een knal oranje overall aan mijn bureau. Hij was ontslagen. Ik was ontzet en teleurgesteld tegelijk en stond net op het punt de hiervoor verantwoordelijke om uitleg te vragen, toen ik zag dat hij wel heel erg glunderde. "Madhu, you're happy?" "Yes sir, only outside now. No more coffee bring". Wat bleek nu, Madhu moest voortaan het veld in en hij was maar wat blij dat hij niet meer in zijn nette kleren door het kantoor hoefde te sluipen. "Good so, Madhu, proficiat".

Bracht mij gelijk bij de volgende vraag: wie brengt er voortaan mijn koffie met no milk..? Ik had het me nog niet twee keer afgevraagd of daar stapte hij binnen; de vervanger, in smetteloos wit. "Yes, Sir, coffee bring Sir", rits rats en daar had ik mijn Nescafé met melk al te pakken. Madhu piepte er breedlachend tussenuit. Op de vraag hoe de witte engel heette kreeg ik een onverstaanbaar 'Mboeb Mboeb' als antwoord. Later begreep ik van mijn secretaresse dat hij Mehboob heet en stottert (had ik het toch goed verstaan). Mehboob komt uit Bangladesh... Morgen begin ik met de melk, daarna het koffiezetapparaat en als dat goed gaat begin ik eens over Sugarcane in mijn tuin...

Omannetje

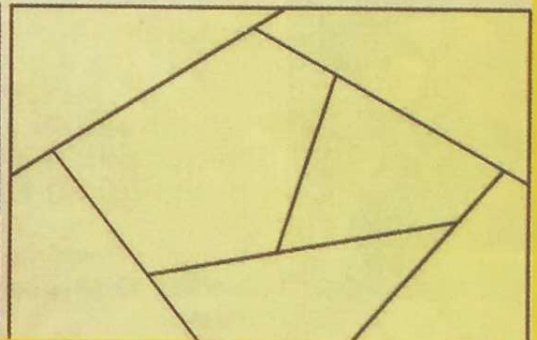
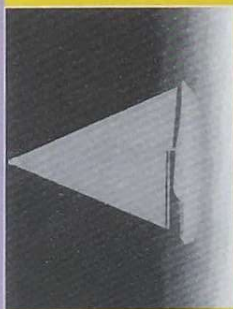

3D illusie!

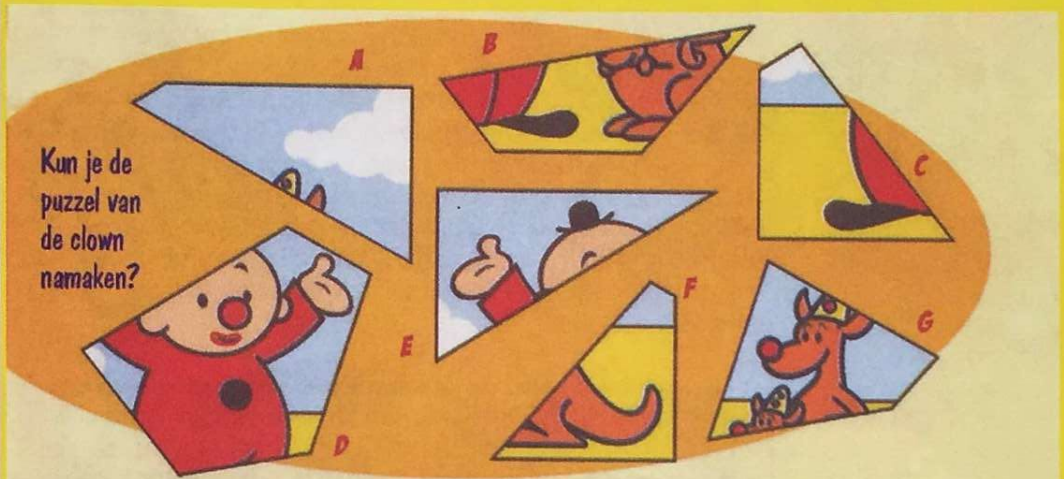
Waarschijnlijk ken je ze al: de magische 3D illusies m.b.v. computer grafische technologie. Als je op een bepaalde manier naar de afbeelding kijkt zie je iets tevoorschijn komen, zo duidelijk 3D dat het lijkt of je het kan pakken. Het is in het begin niet makkelijk en het kost wat tijd het te leren maar als je het eenmaal kan zien kan je het voor altijd! Zo gaat het in zijn werk:

Houdt het plaatje zo'n 30 cm vanaf je gezicht. Probeer niet naar het plaatje zelf te kijken maar zo'n 10 cm erachter, alsof het plaatje van glas is en je naar iets kijkt wat je erachter ziet. Het plaatje wordt wazig maar dat hoort. Houdt je blik vast op die manier en je ziet op een gegeven moment langzaam een vorm ontstaan. Probeer de lijnen van de vorm met je ogen te volgen en tadaa: er verschijnt een 3 dimensionaal beeld die echt uit het papier lijkt te springen! Als het niet meteen lukt: probeer het later nog eens. Het is echt de moeite waard!

Dit is de afbeelding die tevoorschijn komt:

Kun je de puzzel van de clown namaken?

Kind

pagina

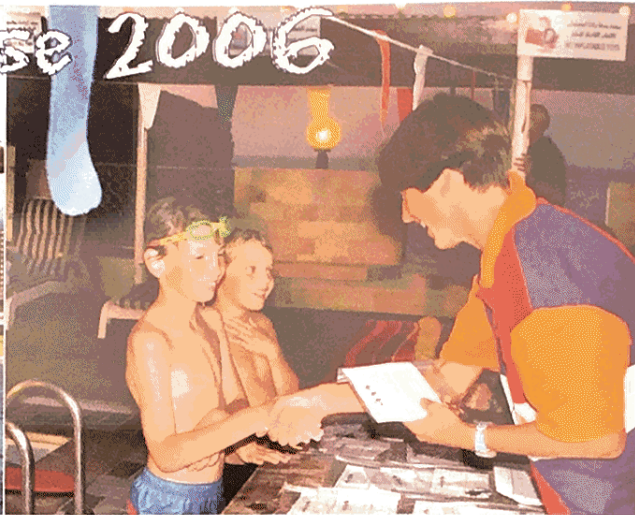
Schrap de dingen die je dubbel ziet. Eén blijft over!

Minisudoku

De oplossingen kun je vinden op pagina 40.

	2			1
3		4		
	1		5	
	4	3		
	3			2
1			4	

Zwem 4 daagse 2006

Afgelopen november vond de zwemvierdaagse weer plaats in het PDORC zwembad. Helaas kon het evenement in 2005 niet doorgaan vanwege werkzaamheden in en rondom het zwembad die langer duurden dan verwacht. Dit jaar stonden er echter 60 enthousiaste kinderen klaar om 4 (soms 5) avonden minimaal 10 baantjes te zwemmen.

De kinderen zonder zwemdiploma mochten beginnen en werden begeleid door hun vader of moeder. De jongste deelnemers dit jaar waren Simon Gauthier en Cameron Alexander, beiden 4 jaar. Na een half uur mochten ook de kinderen met een zwemdiploma starten. Velen kregen er geen genoeg van en sprongen het water weer in nadat ze eerst hun 10 baantjes hadden laten registreren. Aan de kant zat een wisselend team dat de prestaties noteerden. Er zijn kinderen die per avond wel 100 baantjes of meer hebben gezwommen. Dit alles op het ritme van een swingend muzikje uit de boxen.

Dit jaar deden er 25 kinderen voor het eerst mee en kregen een bronzen medaille. 12 Kinderen kregen een zilveren medaille en 23 een gouden.. Elise en Hester Droste hebben al 6 keer de zwemvierdaagse gezwommen. Als laatste willen we opa Fossen nog noemen die als oudste deelnemer vier avonden heeft mee gezwommen en een prachtige medaille in ontvangst mocht nemen.

Wij vonden het een gezellige en geslaagde avondzwemvierdaagse die mede mogelijk werd gemaakt door alle vrijwilligers die hebben meegeholpen. Hartelijk dank daarvoor en we hopen weer veel kinderen te zien bij de volgende zwemvierdaagse.

Namens de zwemvierdaagse commissie:

Heleen Klinkenberg, Jannet van Velden en Ragnhild van Beek.

4 days
swimming
event

4th until 8th of
November

time: 4:30 - 6:30 pm

ranje

bal

2007

entertainment:
fresh cream
dj bart

intercontinental hotel intercontinental
oranjebal 22 maart 2007

- dress code:
- boogie woogie
- black tie
- 40's & 50's evening dress
- mondriaan's primary colors

Victory boogie woogie victo

ticket sale starts 8 februari 2007

de nederlandse schilder piet mondriaan begin 1944 op tweeënveertigjarige leeftijd vrij plotseling overleed. liet hij het schilderij victory boogie woogie onvoltooid achter in zijn atelier. de schilderij zat nog vol met wankel bevestigde stukjes gekleurd papier en plastic waarmee mondriaan nieuwe accenten en ritmen aan het onderzoek was. victory boogie woogie was de ruitvorm. de schilderij staat een indrukwekkend beeld van de wereld van mondriaan's overlijden. de door elkaar dansende kleuren en de dynamiek van het opgebroken netwerk van lijnen dat mondriaan zocht naar een beeldbouw met een maximum aan ruimtelijke spreiding. de eerder schilderij uit 1942-1943 getiteld broadway boogie woogie. boogie woogie is een in die tijd in new york populaire nieuwe vorm van jazz, waarin korte melodische lijnen worden opgebroken door open ritmische patronen. victory duidt op de laatste jaren van mondriaan ook in de donkerste dagen van de tweede wereldoorlog onwrikbaar bleef geloven.

Nederlandse "reality" tv in Oman

Help.....BVN-tv komt op bezoek.

Een paar maanden geleden werd ons de vraag gesteld of we geïnterviewd wilden worden door BVN.

Voor alle duidelijkheid: B.V.N. tv is Nederlands- en Vlaamstalige tv met Nederlandse en Belgische programma's..Het programma waarvoor het interview zou zijn, heet Typisch NL met als onderdeel daarvan Nederlanders in het buitenland. Natuurlijk leek het ons leuk om mee te werken en dus zeiden we ja. Zoals het vaak met dat soort dingen gaat, dachten we dat het met een sisser zou aflopen. Maar voor we het wisten was er contact met Karin van de Boogaert, de verslaggeefster, gelegd. En inderdaad stond ze mét camera- en geluidsman begin november bij ons op de stoep!

Toen werd het dus allemaal echt serieus. En we gingen beseffen waarop we ja hadden gezegd. Omdat we natuurlijk niet alles zelf in de hand hadden, sloeg de twijfel een beetje toe. En zijn we eigenlijk wel interessant genoeg om zo'n filmpje over ons te maken? "Nederlands gezin met 3 kinderen verhuist naar oliestaatje, man werkt voor een oliemaatschappij, vrouw volgt de man en zorgt voor het gezin..." Oei, zo simpel ligt het allemaal niet en van dit cliché willen we af. Na een heerlijke bbq, wat flessen rosé, waterpijp en goede gesprekken tot diep in de nacht over onze keuze, onze ideeën en ons leven hier, was het ijs gebroken en begonnen we met een goed gevoel aan onze nieuw carrière.

Vier dagen zijn we, het leek wel Frans Bauer of Jantje Smit, gevolgd met camera en geluid. Hoe prop je in

En zijn we eigenlijk wel interessant genoeg om zo'n filmpje over ons te maken?

hemelsnaam vier dagen film in vijf minuten uitzending? En dan moet het ook nog een goed realistisch filmpje worden? Gelukkig zijn het professionals en wisten ze wat ze deden. Een dag met "de man" mee naar een boortoren in de woestijn, een dag met "de vrouw" mee om haar bezigheden te zien, en tussendoor de kinderen nog filmen. Interviews op mooie plekjes van Oman met uitzicht over Muscat en bij ons thuis op de patio. Natuurlijk vonden we het een must om de meeste bezienswaardigheden rondom Muscat te laten zien.

Na vier dagen zat het erop en gingen ze door naar Dubai. Zij op naar het volgende avontuur en wij knock-out op de bank. Toch wel erg vermoeiend zo'n filmcarrière. Ze raakten erg gegrepen door wat ze zagen van Oman, onze enthousiaste verhalen over het land, en hebben dat erg goed in het filmpje weergegeven. Ok, het zijn maar vijf minuten maar toch kunnen we zeggen dat we erg trots zijn op het filmpje. De hoofdrol is weggelegd voor het prachtige Oman, wij zijn de figuranten die het geluk hebben een aantal jaren in Oman te mogen wonen en werken.

www.bvn.nl, uitzending Typisch NL van 16 dec. 2006. Misschien is het filmpje nog te zien. Zo niet dan hebben we het natuurlijk op dvd, video, internet, enz.

Marie-Bernadette Koper

Voor BVN-TV op bezoek bij de Kopertjes in Oman

De ervaringen van de filmploeg

Hoewel ik best al veel gereisd heb, voor vakantie en voor mijn werk bij de radio, ook bij de Wereldomroep, was ik nog nooit in een Arabisch land geweest. De keus voor Oman (en Dubai, waar ik na Oman heen ging) ontstond eigenlijk in een opwelling. Met de komst van het nieuwe Tv-programma van BVN, 'Typisch NL' hadden de einderedacteur en ik besloten dat ik een half jaar geen programma's zou presenteren, maar me zou gaan bekwalen in de verslaggeving. Joepie, eindelijk de studio uit en bij interessante Nederlanders in het buitenland op bezoek!

Aanvankelijk zouden de bezoeken zich beperken tot Europa. Waarop ik in een dulle bui een keer riep, dat ik tot slot van de serie iets als 'Oman en Dubai' in gedachten had. Waarom juist deze twee landen? Ik weet het niet... Het is wel zo dat Dubai ontzettend in de picture is in Nederland.

Op RTL7 komt er om de zoveel tijd een advertentie voorbij om je een huis op een Palmeiland in Dubai aan te smeren. In bladen wordt Dubai beschreven als de nieuwe hotspot waar je heel snel heen moet, of misschien al geweest moet zijn. En als je tegen iemand het woord 'Dubai' laat vallen kent diegene iemand die op dit moment in Dubai is, er net geweest is of er net heen gaat. Bovendien, zeg nou zelf, Oman en Dubai, dat klinkt toch behoorlijk exotisch?!

Bovendien, heel nuchter, zouden deze bestemmingen financieel ook nog kunnen; we zijn per slot van rekening belastinggeld aan het uitgeven bij de Wereldomroep en dat staat bij ons absoluut niet gelijk aan over de balk smijten. Inmiddels wat op internet rondgesurft, met collega's gesproken die daar ook ooit in de buurt waren geweest en de knoop doorgehakt: deze bestemmingen werden het. Oman leek mij een grote woestijn en Dubai een enorme bouwput en ik verheugde me er enorm op om te gaan kijken of dat beeld zo'n beetje klopte.

Kortom: een reisvoorstel voor Oman en Dubai ingediend en goedgekeurd gekregen. Hadden we in Noorwegen, Schotland en Ierland nog zelf de camera bediend, de eindredacteur was inmiddels onmisbaar in Hilversum nu het programma al was gaan lopen, dus ik zou met een professionele cameraman en geluidsman gaan. En eerlijk is eerlijk, dat levert betere beelden op. Ieder zijn vak, nietwaar?

Nu nog op jacht naar te interviewen personen. Wil je een Nederlander of Nederlandse familie portretteren in oliestaat Oman, dan ligt het voor de hand om iemand te nemen die daar iets doet in de olie. Keuze genoeg: het merendeel van de expats werkt voor een oliemaatschappij, is getrouwd met iemand die werkt voor een oliemaatschappij, of geeft les aan kinderen van iemand die werkt voor een oliemaatschappij.

Via mijn goede vriend Martin van Leeuwen kwam ik bij zijn broer Robert-Jan, bij velen van jullie waarschijnlijk nog bekend, en die suggereerde te bellen met Barbara van Beek. Zij noemde vrijwel meteen de familie Koper, in het bijzonder mater familias Marie-Bernadette (hierna: MB).

Oman leek mij een grote woestijn en Dubai een enorme bouwput

Ik belde MB op haar GSM en uiteraard(!) was ze net bezig de kinderen her en der heen te brengen

met de auto. Mijn eerste vooroordeel over een (olie)expat was meteen bevestigd: vrouw gaat mee met man, zorgt voor kinderen, heeft huishoudster, brengt kinderen overal heen in (vermoedelijk) enorme auto. Het klikte meteen, ik wist ook bijna meteen dat MB heel geschikt was voor een portret. Een nuchtere, goedlachse, open Brabantse, die ook na een aantal jaren in het buitenland toch nog met de ogen van een buitenstaander kan kijken naar haar positie en de bijbehorende luxe.

Want laten we eerlijk zijn, het leven van een expat in Oman is luxe: luxe salaris, luxe vervoermiddelen (auto's, boot), luxe huis inclusief huishoudster, luxe club met alle faciliteiten. Het lijkt me heel makkelijk om gewend te raken aan dit leven; en toch waken MB en haar man Mark ervoor dat zijzelf en de kinderen het als 'normaal' gaan beschouwen. Zo moeten zonen Foppe en Wybe gewoon (met frisse tegenzin soms) op de fiets naar school, ook als de mussen van het dak vallen van de hitte. Zoon Melle van vijf is nog te jong, maar als hij wat ouder is, zal ook hij eraan moeten geloven. En proberen MB en Mark de kinderen, als ze excursies maken naar het binnenland van Oman, uit te leggen dat inderdaad, die mensen die daar in armoedige omstandigheden leven, ook echt arm zijn.

Dit vermogen om je eigen leven te relativiseren sprak mij enorm aan. Ik probeerde voor de portretten mensen te vinden die zich ook verdiepen in het land waar ze wonen en ook een steentje bij willen dragen. Dat deed MB, zo vertelde ze mij in een van onze volgende

Nee hoor zo worden wij altijd vervoerd en dat is helemaal niet raar

Leuk hoor reportages maken in het buitenland

Roland en Louis draaien het uitzicht vanaf de club

telefoongesprekken, door vrijwilliger te zijn in het tehuis voor geestelijk en lichamelijk gehandicapte Omaanse kinderen in Al Amrat.

Ik wist het zeker: als we toestemming kregen om te filmen in het tehuis, zou MB mijn hoofdpersoon worden. En we moesten ook nog met PDO regelen dat we naar de boortoren konden, waar Mark de supervisie over heeft. Want een man in een kantoor, tja, die kunnen we overal wel filmen....En dan vergeet ik nog de toestemming van en aanmelding bij allerlei overheidsdienaren. Het Ministerie van Informatie wil graag alles weten van bezoekende journalisten!

Om een lang verhaal kort te maken: de toestemming kwam er, van het tehuis, van PDO en van de regering en ik trommelde cameraman Roland en geluidsman Louis op en we namen het vliegtuig naar Oman. Het was een bijzondere ervaring! Natuurlijk ken je vrouwen in boerka's, met gezichtssluiers uit Nederland, maar in een land waar dat normaal is, vind jij dat ook normaal. En dat je iets aan moet tot over de schouders en over de knie, dat is dan ook helemaal niet raar. En dat mannen er in een prachtig wit gewaad lopen, zoals Roland nog heeft aangeschaft, ook niet.

(en dat de receptionist in het hotel de mooiste bruine ogen die ik ooit gezien heb, had ook niet...).

We hebben onze ogen uitgekeken en dubbel en dwars genoten: van het overal heen sjezen in die heel grote expat-auto en Louis van het meerijden in de sportauto met Mark; van de zwemles met Wybe en Foppe; van de klas van Melle die liedjes zong; van de woestijn, waar je zomaar een dromedaris zag opduiken; van die imposante boortoren en de aardige mensen die er werken; van het heerlijke eten in het Libanese restaurant; van de waterpijp.....; van de verhalen van Barbara over het organiseren van het Sinterklaasfeest; van de spontane en warme ontvangst in het tehuis van Al Amrat;

In dat tehuis gebeurde trouwens nog iets raars: er dook een man op die zelfs MB daar nog nooit gezien had. Ik zei haar dat dat volgens mij geen toeval kon zijn. Ik had bij aankomst in het hotel ook al meteen een uiterst hartelijke welkomstbrief van het Ministerie van Informatie onder de deur door geschoven gekregen met hoogglans folders over Oman. Het 'Big Brother is watching you'-idee maakte zich van ons meester; niet raar natuurlijk, er is er toch nog steeds maar een die de baas is in Oman.

Bij ons vertrek vanaf de luchthaven bleek dat nog eens te meer. Heen waren we ook al ontvangen door Rosie, van het Ministerie en nu was Rosie er weer om er zeker van te zijn dat wij met alle apparatuur die we hadden ingevoerd, ook weer weg gingen. Alleen klopte de lijst helaas niet. Heen was die lijst niet geraadpleegd en correct bevonden, dus protesteren was lastig. MB keek haar ogen uit, dit had ze nog nooit meegemaakt!

Gelukkig waren we vanwege het voorafgaande bezoek aan de grote moskee al wat aan de late kant, waardoor dit probleem door de tijdsdruk snel opgelost was: Rosie stelde voor dat ik haar achteraf vanuit Nederland de correcte lijst stuurde, ik neem aan om ervoor te zorgen dat haar boekhouding ook weer klopte. Dan kraait er geen haan naar op het Ministerie. En duwde ons vervolgens zowat Oman uit.

Er was materiaal voor een half uur reportage en het mocht maar vijf minuten zijn, maar ja, dat is het lot van de verslaggever: kill your darlings. Desalniettemin ben ik zeer tevreden. Ik denk dat de reportage een goed beeld geeft van de bezigheden van MB in Oman. Natuurlijk is ze een 'echte' expat; maar ze heeft mijn onvoorwaardelijke sympathie gewonnen door het werk dat ze doet en voor de manier waarop ze omgaat met deze 'abnormale' situatie. Alle vooroordelen ontkracht, dankjewel MB, Mark, Foppe, Wybe en Melle!

En Oman, tja, Oman.....natuurlijk was dit werk en hebben we veel te weinig van dit prachtige land kunnen zien. Net zoals van Dubai overigens, wat inderdaad een grote bouwput lijkt, gezien het aantal bouwkransen dat ik heb geteld. Maar ik weet een ding zeker: ik kom nog eens terug om het vele natuurschoon van Oman te bewonderen (en mag ik dan mee de woestijn in, 'op wadi?') en de intrigerende cultuur. Voor Dubai daarentegen, lijkt een keer me wel genoeg. Ik begrijp dat het vanuit Oman geweldig is om een 'weekendje Dubai' te doen, je even heerlijk uitleven in die immense shopping malls, maar mijn plek is het niet. Alhoewel de sushi in Japans restaurant So Cho niet te versmaden is!

Karin van den Boogaert (regie)
Roland Kremer (camera)
Louis Mulder (geluid)

DE FAMILY DESERT RALLY (FDR) OMAN EERSTE AANKONDIGING 2007

Beste Nederlanders en vrienden/familie

Na jaren van succes in Abu Dhabi, nu eindelijk in Oman, de familie woestijn rally op vrijdag 23 Februari 2007!

Deze rally kan worden gereden door 'coureurs' van alle niveaus, je hoeft beslist geen Paris-Dakar (of Wahiba challenge) veteraan te zijn om hieraan mee te kunnen doen, maar het helpt wel :. De snelste tijd is beslist niet het belangrijkste criterium om deze rally te kunnen winnen!! Het is een puzzel-rally, geen race !

Er is een parcours uitgezet in de duinen van de Batinah om zo'n drie uur lang de familie- en vriendschapsbanden te testen (please deflate) op kennis, team spirit en inventiviteit, oftewel, wie is de baas?

Er is geen beperking wie je in je team opneemt qua leeftijd, nationaliteit of ander hokje, er is slechts een maximum van 4 auto's en een minimum van 2 personen per auto gesteld.

Reageer snel, want deze eerste versie van de FDR Oman wordt beperkt tot 10 teams! (Vul bijgaand inschrijfformulier in zodra je team compleet is). Mochten er later nog auto's mee willen doen dan zoeken wij als organisatie een bijpassend team dat nog geen 4 auto's heeft.

Vrienden en familieleden die geen zin hebben om te zwoegen/graven/duwen in het zand kunnen ondertussen lekker ontspannen in het AL Sawadi Beach Resort, zwembad en wachten op de terugkomst van de Rally deelnemers . Daarna gezellig met zijn allen BBQ-en aldaar!

Dus geef je zo snel mogelijk op door het opgavenformulier in te vullen en naar ondergetekende te zenden (e-mail adres : Joost.DeBakker@pdo.co.om)

Met vriendelijke groet,

Joost de Bakker en Nicole Becx

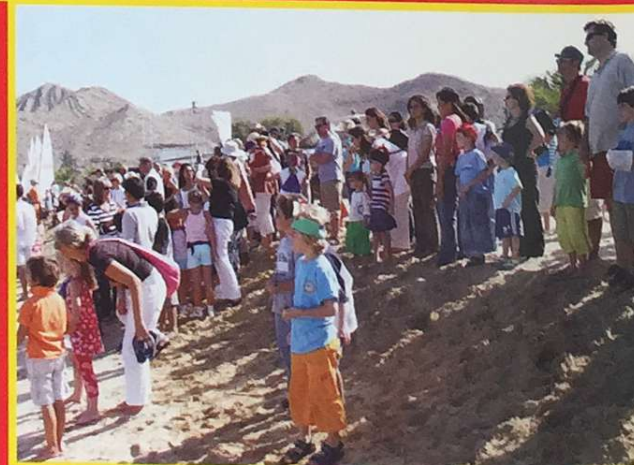
**After years of success in Abu Dhabi,
Holland Commitee presents:
Family Desert Rally & BBQ
Friday, 23 February 2007
Al Sawadi & Dunes**

**Family event for all ages
Puzzle your way through the dunes
Teams of 2-4 cars, entry 10 @R pp.
Send your application to joost.debakker@pdo.co.om**

Sinterklaasfeest

2006

Het was weer een geweldig Feest!

Portret van een fotograaf

Jaap Croese

Onlangs verschenen er twee bijzondere fotoboeken van de hand van oud Raskrabbel hoofdredacteur Jaap Croese, namelijk: 'Oman A Pictorial Tour' & 'Oman A Pictorial Souvenir', uitgegeven door 'Motivate Publishing' met als sponsor 'the Wave'. Verkrijgbaar tegen schappelijke prijs bij de Family en Turtle bookshops en op alle luchthavens van Oman en de Emiraten. Op Dubai Airport worden ze verkocht als warme broodjes.

Fotoreportage

Croese houdt van natureel fotograferen. Wat hij in een momentopname met eigen getrainde ogen en fingerspitzengefühl vastlegt, toont hij. Zo maakt hij vrijwel nooit geposeerde portretten. Editten blijft beperkt tot 'knippen' (Engels vakjargon: croppen). Het gaat altijd om toevalstreffers.

Verscheidenheid en herkenbaarheid van plekken vullen naar zijn zeggen een goed fotoboek over welk land dan ook. Het portretteren van mensen en hun bezigheden is voor

Croese op dit moment de grootste uitdaging. Favoriete tijd om te fotograferen: rondom zonsopgang en na drie uur 's middags.

Photoshop

Oman a Pictorial Tour & Oman a Pictorial Souvenir; het heeft vier jaar geduurd voordat deze boeken daadwerkelijk in de boekhandel kwamen te liggen. In navolging van 'Motivates' publicaties over Jemen en Dubai, besloot de uitgever ook Oman in de serie pictorials op te nemen.

Croese bleek de aangewezen persoon te zijn om met zijn expertise deze boeken te vervaardigen. Daartoe presenteerde hij tienduizend foto's, waarvan er uiteindelijk tweehonderdvijftig zijn geselecteerd. Het ging er vooral om om een representatief beeld te geven van heel Oman. Hij heeft daarbij als 'resident' gebruik kunnen maken van zijn door de jaren heen opgebouwde Omaanse netwerk. Zo werd hij onder meer in staat gesteld om per helikopter opnames te maken van 'Jiti' en de 'Grand Mosque'. Bijzonder is ook, dat hij samen met zijn zus Nella Croese de teksten heeft geschreven.

Ingezoemd:

Mooie herkenbare plekjes in Oman, prachtige persoonlijke portretten en toch leuk om mijn buurman Paul te herkennen.

Meer weten
www.jaapcroese.nl

Annemarie de Jong

Achtergrondportret van Jaap Croese

Jaap heeft het fotograferen van 'deze' en 'gene'. Zijn moeder was altijd al bezig met fotografie en ook zijn vader was eindeloos in de weer met diaserie's. Zo rond zijn elfde levensjaar werd ook Jaap een fervente jonge fotograaf. Gewapend met de van zijn moeder geërfd Minolta spiegelreflex camera klikte hij heel wat kiekjes bij elkaar. Niet alleen van Apeldoorn waar hij in de zestiger jaren opgroeide, maar ook van alle wandelvakanties in Oostenrijk en Italië met zijn familie. Hij maakte toen al veel momentopnames van de natuur.

Cameraman Croese

Zo'n 18 jaar geleden, in 1989, kwam Croese voor zijn werk als geofysicus een half jaar naar Oman. In het licht van Oman pakte hij zijn liefde voor het fotograferen weer op. Het halve jaartje Oman is inmiddels uitgelopen tot achttien jaar en het fotograferen is, zoals hij zelf zegt, een uit de hand gelopen hobby.

Cameraregie

Croese maakt gebruik van een digitale spiegelreflexcamera. Voordeel daarvan is natuurlijk dat je thuis gekomen meteen met je computer je opnames van de dag kunt bekijken en selecteren. Hij maakt hierbij gebruik van o.a. groothoeklenzen, en telelenzen. Zowel de 17 tot 55 mm lens als de 100 tot 355 mm lens zijn daarbij zijn favorieten. De eerste omdat die lens niet vervormt aan de zijkanten en je er geweldige scherpe foto's mee kunt nemen. De tweede omdat het een snelle lichtgevoelige lens betreft, die goed is voor het maken van actiefoto's. Zelfs tijdens de schemering kun je er nog mooie resultaten mee behalen.

KLM's Summer Connection

KLM Royal Dutch Airlines offers excellent flight connection to Amsterdam with effect from 01st April'07. The "Daylight" flight operates 3 days a week this summer in addition to the daily night flights to Amsterdam from Dubai thus offering 10 connections a week via Dubai, 3 via Bahrain & 4 via Doha.

KLM also offers new inbound connections to Muscat with Gulf Air three days a week on every Sunday, Wednesday & Friday via Bahrain besides giving the Kuwait Airways connection via Dubai twice a week. The night flight also departs 3 times a week from Amsterdam on every Saturday, Monday & Thursday and connects Muscat in the morning by Emirates from Dubai.

Avail benefit from cut-price KLM fares to Europe and the UK. For further details on updates with schedules and fares, please call +968.24.56.67.37 or go to to www.klm.com/om_en

Muscat – Amsterdam via Dubai

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Dubai	Daily	WY 625	2040	2135	Non-stop	B738
Muscat – Dubai	Daily	GF 427	2100	2150	Non-stop	B767
Dubai – Amsterdam	Daily	KL 428	0015	0525	Non-stop	B 777

Muscat – Amsterdam via Dubai

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Dubai	Daily	EK 865	0045	0135	Non-stop	A 332
Dubai – Amsterdam	Su,Tu,Fr	KL 430	0705	1155	Non-stop	B 777

Amsterdam – Muscat via Dubai

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Amsterdam – Dubai	Daily	KL 427	1350	2215	Non-stop	B 777
Amsterdam – Dubai	Sa,Mo,Th	KL 429	2050	0510	Non-stop	B 777
Dubai – Muscat	Daily	EK 862	0825	0925	Non-stop	A330
Dubai – Muscat	Sa,We	KU 675	0120	0210	Non-stop	A 320

Muscat – Amsterdam via Bahrain

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Bahrain	Sa,Mo,Tu,Th	GF 065	2115	2145	Non-stop	B 763
Bahrain – Amsterdam	We	KL 453	0010	0550	Non-stop	A 330
Bahrain – Amsterdam	Su,Tu,Fr	KL 451	0100	0550	Non-stop	A 330

Amsterdam – Muscat via Bahrain

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Amsterdam – Bahrain	Su,We,Fr	KL 455	1330	2030	Non-stop	A 330
Bahrain – Muscat	Su	GF 272	2200	0030	Non-stop	A 320
Bahrain – Muscat	We,Fr	GF 270	2200	0025	Non-stop	A 320

Muscat – Amsterdam via Doha

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Doha	Daily	WY 657	2015	2030	Non-stop	A 737
Doha – Amsterdam	Sa,Mo,We,Fr	KL 440	2300	0610	Dammam	A 330

Amsterdam – Muscat via Doha

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Amsterdam – Doha	Sa,Mo	KL 439	1310	2150	Dammam	A 330
Doha – Muscat	Su,Tu	QR 170	0005	0220	Non-stop	A 320

More Reasons to Fly KLM!

- B777 equipment via Dubai
- A330 equipment via Bahrain & Qatar route
- Free Lounge access available in Dubai & Bahrain on outbound sectors
- Business Class passengers* can avail free Hotel at Dubai Terminal Hotel
- Economy Class passengers* can avail Deluxe Star Hotel or upgrade their hotel to Dubai Airport Terminal Hotel @ charge of OMR 28/- additional per room

*Hotel Offer valid on one direction for Oman sold tickets only